
Comisia specială pentru deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare

---

2015/2066(INI)

20.7.2015

PROIECT DE RAPORT

referitor la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare
(2015/2066(INI))

Comisia specială pentru deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte
similare

Co-raportori: Elisa Ferreira și Michael Theurer

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
ANEXA 1: LISTA PERSOANELOR CONSULTATE (REUNIUNI ȘI DELEGAȚII ALE COMISIEI)	33
ANEXA 2: LISTA RĂSPUNSURILOR DEFALCATE PE ȚARĂ/INSTITUȚIE	37
ANEXA 3: ÎNTREPRINDERILE MULTINAȚIONALE INVITATE SĂ PARTICIPE LA REUNIUNILE COMISIEI.....	38

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare (2015/2066(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 4 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere articolele 107, 108, 113, 115 și 116 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Decizia sa din 12 februarie 2015 privind constituirea și stabilirea atribuțiilor, componenței numerice și a duratei mandatului Comisiei speciale pentru deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare,
- având în vedere dezvoltările Consorțiului Internațional al Jurnaliștilor de Investigație (ICIJ) privind deciziile fiscale și alte practici dăunătoare care au loc în Luxemburg, care au devenit cunoscute sub numele de „LuxLeaks”,
- având în vedere rezultatele summiturilor G7, G8 și G20 privind aspecte fiscale internaționale, în special summitul de la Elmau din 7-8 iunie 2015, summitul de la Brisbane din 15-16 noiembrie 2014, summitul de la St Petersburg din 5-6 septembrie 2013, summitul de la Lough Erne din 17-18 iunie 2013 și summitul de la Pittsburgh din 24-25 septembrie 2009,
- având în vedere raportul din 2013 al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică intitulat „Addressing Base Erosion and Profit Shifting (BEPS)” (Găsirea unei soluții la erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor), Planul de acțiune al OCDE privind BEPS și publicațiile ulterioare acestuia,
- având în vedere concluziile Consiliilor Europene recente privind baza consolidată comună de impozitare a societăților comerciale (14 martie 2013), privind schimbul automat de informații (18 decembrie 2014), privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS), privind schimbul automat de informații fiscale la nivel global și măsurile fiscale dăunătoare (18 decembrie 2014) și privind evaziunea fiscală (27 iunie 2014),
- având în vedere concluziile ECOFIN și raportul privind aspectele fiscale al ECOFIN adresat Consiliului European la 22 iunie 2015,
- având în vedere raportul Grupului privind codul de conduită adresat Consiliului privind codul de conduită (impozitarea societăților comerciale), din 11 iunie 2015,
- având în vedere Directiva privind cooperarea administrativă¹, Directiva privind

---

¹ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 63, 11.3.2011, p. 1) privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe.

dobânzile și redevențele¹, precum și ultimele propuneri legislative ale Comisiei de modificare a acestor directive,

- având în vedere Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre² (Directiva privind societățile-mamă și filialele), modificată ultima dată în 2015,
- având în vedere Directiva 2014/56/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare consolidate³,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene⁴,
- având în vedere Directiva 77/799/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe și al impozitării primelor de asigurare⁵,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 17 iunie 2015 intitulată „Un sistem de impozitare a întreprinderilor echitabil și eficient în Uniunea Europeană: 5 domenii cheie” (COM(2015)0302),
- având în vedere pachetul privind transparența fiscală al Comisiei din 18 martie 2015,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 decembrie 2012 intitulată „Un plan de acțiune în vederea consolidării luptei împotriva fraudei și a evaziunii fiscale” (COM(2012)0722),
- având în vedere Recomandarea Comisiei din 6 decembrie 2012 privind planificarea fiscală agresivă (C(2012)8806),
- având în vedere Recomandarea Comisiei din 6 decembrie 2012 privind măsuri menite să încurajeze țările terțe să aplice standarde minime de bună guvernare în chestiuni fiscale (C(2012)8805),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 27 iunie 2012 privind modalitățile concrete de intensificare a luptei împotriva fraudei și evaziunii fiscale, inclusiv în ceea ce privește țările terțe (COM(2012)0351),
- având în vedere propunerea Comisiei din 2011 de directivă a Consiliului privind o bază fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB) (COM(2011)0121), precum și poziția Parlamentului din 19 aprilie 2012 referitoare la respectiva propunere,

---

¹ Directiva 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite (JO L 157, 26.6.2003, p. 49).

² JO L 225, 20.8.1990, p. 6.

³ JO L 158, 27.5.2014, p. 196.

⁴ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

⁵ JO L 336, 27.12.1977, p. 15

- având în vedere Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre din 1 decembrie 1997 referitoare la Codul de conduită în domeniul impozitării întreprinderilor¹ și rapoartele periodice referitoare la domeniul impozitării întreprinderilor adresate Consiliului de către grupul privind codul de conduită,
- având în vedere amendamentele adoptate de Parlament la 8 iulie 2015 la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2007/36/CE în ceea ce privește încurajarea implicării pe termen lung a acționarilor și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește anumite elemente ale declarației privind guvernanța corporativă,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 iulie 2015 referitoare la impactul evaziunii fiscale și al fraudei fiscale asupra guvernanței, protecției sociale și dezvoltării în țările în curs de dezvoltare²,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 martie 2015 referitoare la raportul anual privind fiscalitatea³,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 martie 2015 referitoare la Raportul anual pe 2013 privind protejarea intereselor financiare ale UE – combaterea fraudei⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 mai 2013 referitoare la lupta împotriva fraudei, a evaziunii și a paradisurilor fiscale⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 aprilie 2012 referitoare la găsirea de modalități concrete de combatere a fraudei fiscale și a evaziunii fiscale⁶,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la taxe și dezvoltare – cooperarea cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale⁷,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 2010 referitoare la promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale⁸,
- având în vedere diversele audieri parlamentare și rapoartele ulterioare pe aceeași temă care au avut loc în parlamentele naționale, în special în Camera Comunelor a Regatului Unit, în Senatul SUA și în Adunarea Națională a Franței,
- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei speciale pentru deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare (A8 0000/2015),

---

¹ JO C 2, 6.1.1998, p. 2

² Texte adoptate, P8_TA(2015)0265.

³ Texte adoptate, P8_TA(2015)0089.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2015)0062.

⁵ Texte adoptate, P7_TA(2013)0205.

⁶ Texte adoptate, P7_TA(2012)0137.

⁷ JO C 199 E, 7.7.2012, p. 37.

⁸ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 29.

LuxLeaks: fapte și cifre

- A. întrucât scandalul LuxLeaks, care a izbucnit la 5 noiembrie 2014 datorită Consorțiului Internațional al Jurnaliștilor de Investigație, care a dat publicității circa 28 000 de pagini de documente confidențiale prin care s-au stabilit peste 500 de aranjamente fiscale private între administrația fiscală luxemburgheză și peste 300 de companii multinaționale între anii 2002 și 2010, a dezvăluit amploarea utilizării înțelegerilor secrete asupra unor structuri financiare complexe, create cu scopul de a obține reduceri fiscale semnificative; întrucât, în multe cazuri, filialele din Luxemburg care gestionează afaceri de sute de milioane de euro au un personal restrâns și desfășoară activități comerciale reduse în Luxemburg;
- B. întrucât aspectele legate de erodarea bazei de impozitare pentru întreprinderi și practicile de planificare fiscală agresivă au fost cunoscute și analizate la nivel internațional cel puțin începând de la sfârșitul anilor 1990; întrucât LuxLeaks a adus aceste aspecte în atenția publicului și a mass-mediei, dezvăluind practici fiscale îndoielnice promovate de o anumită firmă de consultanță dintr-un anumit stat membru; întrucât investigațiile Comisiei și activitățile desfășurate de Parlament prin intermediul comisiei sale speciale au arătat că acesta nu este un caz unic, ci o practică larg răspândită în Europa și în lume, care constă în adoptarea de măsuri fiscale pentru reducerea datoriilor fiscale globale ale anumitor companii pentru a crește în mod artificial baza de impozitare națională în detrimentul altor țări;
- C. întrucât astfel de comportamente, care adesea au ca rezultat separarea dintre locul în care este creată valoarea și locul în care este impozitat profitul, nu se limitează la decizii fiscale, ci cuprind o gamă largă de practici fiscale dăunătoare, care sunt implementate de administrațiile fiscale naționale din UE și din afara UE;
- D. întrucât supunerea acestor practici la monitorizarea publică face parte din exercitarea controlului democratic; întrucât, dat fiind impactul loc negativ asupra societății în ansamblu, aceste practici pot persista numai atât timp cât rămân nedezvăluite sau sunt tolerate; întrucât jurnaliștii de investigație, sectorul neguvernamental și comunitatea academică au avut un rol esențial în expunerea cazurilor de evaziune fiscală licită și în informarea corespunzătoare a publicului în această privință; întrucât, atât timp cât aceste cazuri nu pot fi prevenite, dezvăluirea lor nu ar trebui să depindă de curajul și de simțul etic al denunțătorilor individuali, ci să facă mai curând parte din mecanisme mai sistematice de raportare și de schimb de informații;

Impozitarea societăților comerciale în viziunea statelor membre

- E. întrucât impozitarea directă este de competența statelor membre și astfel este supusă aprobării prin unanimitate în cadrul Consiliului; întrucât din acest motiv nu s-a luat încă o decizie semnificativă la nivelul UE în domeniul impozitării societăților comerciale, în ciuda progreselor realizate recent în UE în ceea ce privește integrarea pe piața internă, și în alte domenii acoperite de tratatele UE, cum ar fi acordurile comerciale internaționale, moneda unică și guvernarea economică și bugetară; întrucât, prin acordarea dreptului de veto fiecărui stat membru, regula privind unanimitatea din cadrul Consiliului reduce stimulentele de a schimba statu-quo-ul actual cu o soluție bazată într-o mai mare măsură pe cooperare;

- F. întrucât, în cadrul unei piețe interne finalizate, deciziile privind investițiile și alegerea locurilor de desfășurare a activităților comerciale nu ar trebui să fie afectate de distorsiuni; întrucât, cu toate acestea, globalizarea, digitalizarea și libera circulație a capitalurilor creează condițiile pentru o concurență fiscală mai intensă între statele membre și cu țările terțe, pentru a atrage investițiile și întreprinderile; întrucât această concurență poate lua forma unor sisteme fiscale dăunătoare, care au în primul rând scopul de a încuraja investițiile și de a atrage activitate economică suplimentară, de a reacționa la măsurile similare luate în țările vecine sau de a corecta ceea ce statele membre consideră a fi dezechilibre prealabile în ceea ce privește averea lor relativă, dimensiunea sau amplasarea periferică; întrucât, în plus, în unele jurisdicții se pare că există o corelație între sistemele fiscale atrăgătoare pentru companii și nivelul ridicat al averii naționale; întrucât structura optimă a sistemelor fiscale depinde de numeroși factori și, prin urmare, diferă de la o țară la alta;
- G. întrucât, în rolul său de participant la jocul competiției fiscale, fiecare țară își folosește legislația națională, împreună cu rețeaua sa de tratate fiscale, pentru a se promova ca țară cu oportunități de investiții, atrăgând astfel întreprinderi în detrimentul țărilor partenere; întrucât, luat separat, fiecare stat membru are un interes clar să adopte comportamentul de „parazit”, și anume să fie primul care să conceapă și să pună în aplicare sisteme și dispoziții fiscale specifice pentru a atrage baza de impozitare și, în cele din urmă, să participe și la acțiuni de cooperare și coordonare pentru combaterea evaziunii fiscale licite;
- H. întrucât, ca urmare a celor de mai sus, unele state membre au tendința de a avea o poziție ambivalentă referitoare la evaziunea fiscală licită, pe de o parte deplâng erodarea bazei impozabile naționale, dar în același timp sunt responsabile de crearea sistemului național actual și a sistemelor internaționale de fiscalitate care au făcut posibilă această erodare și continuă să împiedice orice schimbare a sistemelor lor fiscale cu o soluție mai bine coordonată; întrucât, într-un cadru de mobilitate deplină a capitalurilor în UE, ar trebui să se țină seama pe deplin de interdependența și efectele reciproce ale sistemelor fiscale și de venituri naționale, avându-se în vedere efectele de propagare extensive pozitive și negative de la nivel transfrontalier ale deciziilor fiscale ale statelor membre la nivel individual, deoarece stimulentele fiscale dintr-un stat membru cauzează erodarea bazei de impozitare a altui stat;
- I. întrucât legislatorul și administrațiile fiscale nu pot anticipa sistemele inovatoare de evaziune fiscală licită, ci pot doar reacționa, uneori cu o mare întârziere, la aceste sisteme care sunt concepute și promovate de unii consultanți fiscali, avocați și companii intermediare; întrucât, în special, experiența arată că organismele UE care ar trebui să prevină introducerea de măsuri fiscale dăunătoare (cum ar fi grupul pentru conduită fiscală, înființat de statele membre în 1998) adesea reacționează foarte puțin și că în UE a fost introdus un număr mare de măsuri sau acorduri noi și adesea agresive de evaziune fiscală licită; întrucât companiile multinaționale se bazează, în UE și peste tot în lume, pe expertiza unui sector bine organizat și competent de consultanți fiscali pentru dezvoltarea sistemelor lor de evaziune fiscală licită; întrucât acest sector este reprezentat în același timp de organisme care oferă consultanță în chestiuni fiscale guvernelor și instituțiilor publice, cum ar fi „platforma UE pentru buna guvernare fiscală”;

Decizii fiscale și practici fiscale dăunătoare

- J. întrucât deciziile fiscale acoperă o gamă largă de practici din statele membre, diferite în ceea ce privește domeniul și subiectul, caracterul obligatoriu sau nu, frecvența utilizării, publicitatea, durata și plata onorariilor; întrucât, la nivel internațional, nu există o definiție convenită de comun acord cu privire la deciziile fiscale, cu excepția referinței pe care Comisia o face la acestea, ca fiind „orice comunicare sau orice alt instrument sau acțiune cu efecte similare, realizată de către sau în numele unui stat membru referitoare la interpretarea sau aplicarea legislației fiscale”;
- K. întrucât deciziile fiscale nu sunt prin ele însele problematice deoarece scopul lor original este de a oferi securitate juridică contribuabililor în cazurile în care legislația fiscală sau aplicarea sa în anumite circumstanțe nu sunt clare sau sunt pasibile de interpretări divergente, în special pentru tranzacțiile complexe, evitând astfel litigiile care pot apărea ulterior între contribuabil și autoritatea fiscală;
- L. întrucât practica deciziilor fiscale s-a dezvoltat, în cadrul unei relații mai strânse și mai cooperante dintre administrațiile fiscale și contribuabili, ca un instrument de abordare a complexității tot mai mari a tratamentului fiscal aplicat anumitor tranzacții, într-o economie din ce în ce mai complexă, globalizată și digitalizată; întrucât, dat fiind că reprezintă aranjamente secrete și cu un posibil caracter discreționar/negociat, deciziile fiscale ar putea fi, în același timp, utilizate ca mijloc de a obține derogări și tratamente fiscale mai avantajoase;
- M. întrucât deciziile fiscale anticipate nu ar trebui să afecteze în niciun fel tratamentul fiscal al tranzacțiilor, ci ar trebui mai curând să aibă același efect ca și aplicarea ex post a dispozițiilor fiscale de bază, în condiții de egalitate; întrucât, prin urmare, scopul prezentului raport nu se limitează strict la deciziile fiscale, ci include, în conformitate cu mandatul acordat Comisiei special TAXE, orice măsură fiscală similară sau cu efecte similare, denumite generic „practici fiscale dăunătoare”, și anume măsuri menite să atragă firmele nerezidente sau tranzacții ale acestora în detrimentul altor jurisdicții fiscale în care aceste tranzacții ar trebui în mod normal impozitate;
- N. întrucât practicile fiscale dăunătoare pot, într-o anumită măsură, să fie conectate cu unul sau mai multe efecte nedorite: lipsa transparenței, distorsionarea concurenței și condițiile inechitabile din interiorul pieței interne și în afara acesteia, corectitudinea și legitimitatea sistemului fiscal afectat, o impozitare mai drastică a unor factori economici mai puțin mobili, concurența neloială dintre state, erodarea bazei de impozitare, nemulțumirea socială, lipsa de încredere sau deficitul democratic;

Activitatea comisiei speciale

- O. întrucât comisia sa specială competentă, constituită la 26 februarie 2015, a organizat xx reuniuni, în cursul cărora i-a audiat pe comisarii Vestager și Moscovici, precum și reprezentanți ai OCDE, denunțatori, jurnaliști de investigație, experți, academicieni, reprezentanți ai companiilor multinaționale, ai asociațiilor profesionale, reprezentanți de sindicate și organizații neguvernamentale și membri ai parlamentelor naționale din UE (a se vedea Anexa 1); întrucât delegații ale Comisiei TAXE au vizitat Elveția pentru a investiga aspecte specifice dimensiunii referitoare la țările terțe a mandatului său și au realizat misiuni de constatare în următoarele state membre: Belgia, Luxemburg, Irlanda, Țările de Jos și Regatul Unit;

- P. întrucât o parte a activității comisiei a fost îngreunată de faptul că unele state membre precum și Consiliul nu au răspuns în timp util și, în cele din urmă, nu au trimis toate documentele solicitate; întrucât, în special, dintre cele 18 companii multinaționale invitate, numai patru au fost de acord să se prezinte în fața comisiei; întrucât schimbul de opinii planificat cu Președintele Comisiei și cu miniștrii de finanțe a trebuit să fie amânat din cauza unor evenimente externe independente de voința lor; întrucât, prin urmare, mandatul comisiei a trebuit să fie prelungit;
- Q. întrucât, la momentul redactării/adoptării prezentului raport, la Comisie se aflau în curs de desfășurare o serie de investigații privind ajutoarele de stat, legate de acordurile privind prețurile de transfer, validate de decizii fiscale, care afectează profitul impozabil alocat anumitor filiale ale companiilor multinaționale;

Rezumat al practicilor de impozitare a societăților în statele membre

1. reamintește că modelele de impozitare a societăților existente în țările industrializate au fost concepute în prima jumătate a secolului al XX-lea, într-o perioadă în care activitatea transfrontalieră era limitată; ia act de faptul că globalizarea și digitalizarea economiei au modificat radical lanțul valoric global și modul de funcționare a pieței; subliniază faptul că normele naționale și internaționale din domeniul impozitării nu au ținut pasul cu evoluția mediului de afaceri;
2. ia act de faptul că, deși conformarea la diverse sisteme fiscale a devenit din ce în ce mai complexă pentru firmele care funcționează la nivel transfrontalier, globalizarea și digitalizarea le-au înlesnit organizarea activităților prin intermediul centrelor financiare off-shore și crearea de structuri sofisticate pentru a-și reduce sarcina fiscală globală; este preocupat de faptul că, din cauza crizei economice și a consolidării bugetare, majoritatea statelor membre și-au redus semnificativ personalul din cadrul administrațiilor fiscale, ceea ce le-a afectat capacitatea potențială de a preveni, de a depista și de a combate planificarea fiscală agresivă, care a condus la erodarea substanțială a bazei de impozitare;
3. subliniază faptul că tratatul, în conformitate cu principiul subsidiarității, permite statelor membre să stabilească propriile niveluri ale taxelor aplicate societăților comerciale; cu toate acestea, subliniază că normele extrem de complexe ale sistemelor fiscale naționale, alături de diferențele dintre aceste sisteme, creează lacune legislative care sunt folosite de companiile multinaționale în scopuri de planificare fiscală agresivă, cauzând astfel erodarea bazei de impozitare, transferul profiturilor, cursa spre cel mai mic nivel și, în cele din urmă, un rezultat economic suboptim; subliniază faptul că acest gen de evaziune fiscală reprezintă un joc cu sumă negativă pentru toate bugetele naționale luate laolaltă, deoarece creșterile veniturilor din impozite ce provin din practici dăunătoare într-un stat membru (datorate derogărilor, deducerilor specifice și lacunelor legislative) nu compensează reducerile veniturilor din impozite din alte state membre; subliniază că erodarea bazei de impozitare poate fi prevenită numai printr-o abordare comună și mai bine coordonată din partea statelor membre, abordare care să conducă la instituirea unui cadru comun în care statele membre să își stabilească ratele de impozitare;

4. ia act de faptul că, potrivit Comisiei¹, între 1995 și 2014, ratele statutare de impozit pe venit aplicate societăților din UE au scăzut cu 12%, de la 35% la 23%; subliniază că această scădere a ratelor de impozitare este însoțită de o lărgire a bazei de impozitare pentru a atenua pierderea de venituri și că veniturile relativ stabile provenite din impozitarea societăților în același interval de timp pot fi explicate, de asemenea, prin tendința substanțială spre „corporatizare”, mai precis trecerea de la anumite forme juridice de desfășurare a activităților comerciale, cum ar fi proprietatea (individuală), la statutul de corporație, ceea ce are ca rezultat o schimbare similară, de la o bază personală de impozitare, la una corporativă;
5. subliniază decalajul din ce în ce mai mare dintre ratele de impozitare legale și cele efective, în special pentru firmele care acționează la nivel global, ceea ce reflectă cel puțin parțial existența diverselor derogări și scutiri de la regimul fiscal general, fie că acestea sunt intenționate de legislator pentru a atinge obiective specifice, fie că rezultă din planificarea fiscală agresivă, și anume profitarea de detaliile tehnice ale unui regim fiscal sau de neconcordanțele dintre două sau mai multe sisteme fiscale în scopul de a reduce obligațiile fiscale;
6. ia act de marea diversitate a celor 28 de sisteme fiscale din UE, atât în ceea ce privește definiția bazei de impozitare, cât și nivelul ratei de impozitare; această diversitate este chiar mai mare dacă se iau în considerare jurisdicțiile speciale cu sisteme fiscale autonome din cadrul UE (teritoriile de peste mări și dependențele Coroanei Britanice); își exprimă nemulțumirea față de faptul că noțiuni și elemente de bază, cum ar fi echilibrul dintre impozitarea la sursă și impozitarea la locul de rezidență, sediul permanent și entitățile impozabile, substanța economică și normele de combatere a abuzurilor, fără a vorbi de elementele care pot sau care nu pot fi deduse din baza de impozitare, nu sunt vizate în prezent de nicio definiție sau orientări comune la nivelul UE, statele membre având sisteme fiscale neordonate;
7. subliniază faptul că regimurile naționale preferențiale și neconcordanțele dintre diverse sisteme fiscale de pe piața unică creează oportunități pentru eludarea plății impozitelor; ia act de faptul că aceste efecte nedorite sunt agravate de numărul ridicat de tratate fiscale bilaterale dintre statele membre și țările terțe;
8. ia act de faptul că acest cadru fiscal neordonat din UE suferă și din cauza lipsei acute de cooperare între statele membre; în acest sens, subliniază că statele membre nu iau în mod necesar în considerare impactul măsurilor lor fiscale asupra altor state membre, nici când își creează propriile măsuri fiscale, nici când fac schimb de informații cu privire la punerea în aplicare a unor astfel de măsuri, ceea ce conduce de facto la o politică fiscală protecționistă (*beggar-thy-neighbour*) ; subliniază că prin schimbul de informații sistematic și eficient între statele membre ar fi posibil să se aibă în vedere tratamentul fiscal al fluxurilor de venituri sau al tranzacțiilor specifice din alte state membre; subliniază că aceasta contribuie, de asemenea, la crearea unei situații inacceptabile în care profiturile generale de companiile multinaționale într-un stat membru sunt adesea impozitate la rate foarte reduse sau nu sunt impozitate deloc în UE;
9. subliniază faptul că convergența dintre sistemele fiscale naționale din UE este foarte

---

¹ Tendințe în materie de impozitare în Uniunea Europeană, registre statistici Eurostat, ediția 2014

limitată în ciuda extinderii fără precedent a procesului de integrare în UE în ultimii 30 de ani, în special în ceea ce privește piața unică și uniunea economică și monetară; regretă faptul că aceste sisteme fiscale sunt mult în urmă în comparație cu eforturile coordonate de la nivelul UE, în special în cadrul semestrului european, deși o parte semnificativă a mixului de politici pentru asigurarea consolidării bugetare se referă la venituri; consideră că acest aspect ar fi trebuit menționat în raportul celor cinci președinți intitulat „Finalizarea uniunii economice și monetare a Europei”, din iunie 2015;

Instrumente de planificare fiscală agresivă și impactul acestora

10. subliniază că evaziunea fiscală licită practică de către anumite companii multinaționale poate avea ca rezultat plata unor impozite aproape de zero pentru profiturile generate în jurisdicțiile europene și accentuează faptul că aceste multinaționale beneficiază de bunurile și serviciile publice de la locul în care își desfășoară activitatea, dar nu își plătesc partea corectă, contribuind astfel la erodarea baze de impozitare naționale;
11. ia act cu mare preocupare de faptul că evaziunea fiscală licită practică de către întreprinderi are impact direct asupra bugetelor naționale și asupra partajării efortului fiscal în rândul categoriilor de contribuabili, precum și între factorii economici (în beneficiul celor mai mobili factori, cum ar fi capitalul sub forma investițiilor externe directe - IED); regretă faptul că, pe lângă distorsiunile în materie de concurență, acest fapt cauzează situația inacceptabilă în care, în contextul eforturilor serioase de consolidare, unii dintre acești contribuabili, care dețin cea mai mare capacitate de a plăti, contribuie incomensurabil mai puțin decât contribuabilii cei mai afectați de criza economică și financiară, cum ar fi cetățenii obișnuiți și întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri); subliniază că această situație riscă să alimenteze neîncrederea democratică și să afecteze gradul de respectare a legislației fiscale în general; ia act de faptul că denunțatorii, care în interes public pun la dispoziția autorităților naționale informații cruciale despre practicile ilegale sau nelegitime, pot face obiectul urmăririi judiciare;
12. ia act de faptul că ancheta FMI¹ referitoare la 51 de țări concluzionează că transferul profiturilor între jurisdicțiile fiscale cauzează în medie pierderi de venituri de circa 5% din venitul actual provenit din impozitele aplicate întreprinderilor, aceste pierderi fiind de circa 13% în țările care nu fac parte din OCDE; ia act, de asemenea, de faptul că, potrivit Comisiei, dovezile econometrice arată că sensibilitatea IED la impozitarea aplicată întreprinderilor a sporit de-a lungul timpului; subliniază faptul că, în fiecare an, se estimează că în UE se pierd 1 000 de miliarde de euro din veniturile potențiale provenite din impozite din cauza efectului combinat al fraudei fiscale, evaziunii fiscale ilicite și evaziunii fiscale licite² și că cele mai conservatoare estimări arată pierderi anuale globale pentru bugetele naționale cauzate de evaziunea fiscală licită în valoare de cel puțin circa 50 miliarde EUR³; subliniază că aceste cifre ar trebui considerate cu

---

¹ Document de politică al FMI, „Spillovers in international corporate taxation”, 9 mai 2014.

² Raportul din 10 februarie 2012 al lui Richard Murphy, expert contabil, intitulat „Closing the European Tax Gap”.

³ „European added value of legislative report on bringing Transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union”, Dr Benjamin Ferrett, Daniel Gravino și Silvia Merler – urmează a fi publicat.

precauție și că ele pot subestima pierderea efectivă pentru bugetele naționale, dată fiind transparența limitată și cadrele contabile și conceptuale diferite de pe glob, care afectează disponibilitatea unor date comparabile și semnificative, precum și fiabilitatea oricărei estimări;

13. ia act de faptul că strategiile de planificare fiscală pot fi bazate pe structurarea companiilor, pe facilități de finanțare pentru sucursale sau pe stabilirea unor prețuri de transfer, ceea ce permite transferul artificial al profitului în alte jurisdicții, cu scopul de a reduce sarcina fiscală globală a companiilor;
14. consideră că regimurile naționale preferențiale și nivelul redus al coordonării sau convergenței dintre sistemele fiscale ale statelor membre, în ciuda interconexiunilor economice efective și a interacțiunilor de pe piața internă, au drept rezultat un număr de neconcordanțe care permit planificarea fiscală agresivă, deducerile duble sau dubla neimpunere, de exemplu prin una dintre următoarele practici sau o combinație a acestora: abuzuri în stabilirea prețurilor de transfer, situarea deducerilor în jurisdicții cu un nivel ridicat al taxelor, trecerea fondurilor obținute din credite prin companii interpuse, transferul riscului, exploatarea neconcordanțelor, arbitrajul fiscal, alegerea legislației celei mai favorabile și situarea vânzării de active în jurisdicțiile cu niveluri reduse ale taxelor;
15. subliniază faptul că, în cursul misiunilor de constatare desfășurate în cinci state membre și în Elveția, comisia specială a PE a observat că un număr de măsuri naționale în materie de fiscalitate au potențialul de a reprezenta practici fiscale dăunătoare, în special următoarele (care ar trebui considerate că reprezintă o listă neexhaustivă):
  - definiții divergente referitoare la sediul permanent și rezidența fiscală, precum și relația cu substanța economică (uneori se permite impozitarea în lipsa substanței economice sau, dimpotrivă, nu se impozitează veniturile care provin din activitatea economică reală);
  - deducerea de dobânzi naționale (care permite companiilor să își deducă din venitul impozabil o dobândă fictivă calculată pe baza capitalului propriu);
  - practici de acordare a unor decizii fiscale privind profitul în exces (prin care o companie poate obține confirmarea scrisă din partea administrației fiscale că venitul său impozabil nu include profitul respectiv, care nu ar fi fost realizat în mod independent);
  - dispoziții neclare sau necoordonate referitoare la stabilirea prețurilor de transfer;
  - un număr de regimuri preferențiale, în special în ceea ce privește activele necorporale (pachete pentru brevete, know-how sau drepturi de proprietate intelectuală);
  - scutirea de impozitul reținut la sursă pentru dobânzi, dividende și redevențe prin intermediul unor tratate fiscale bilaterale;
  - diferențe în denumirile juridice între statele membre (entități hibride sau împrumuturi hibride);

- și, în cazul Elveției, regimuri fiscale speciale la nivel de canton pentru companiile aflate sub control străin, regimuri care nu sunt acordate companiilor aflate sub control național;
16. ia act de faptul că, potrivit Comisiei¹, 72% din transferurile de profituri au loc în UE prin intermediul prețurilor de transfer și al localizării proprietății intelectuale;
  17. subliniază faptul că un număr de state membre au dezvoltat în ultimii ani sisteme specifice de reducere a taxelor aplicabile companiilor pentru a atrage activele necorporale mobile ale companiilor, cum ar fi veniturile provenite din proprietatea intelectuală; ia act de varietatea reducerilor și alocațiilor pentru reducerea ratei de impozitare și de varietatea domeniului de sisteme oferite (pachete pentru inovare, pachete pentru proprietatea intelectuală, pachete pentru know-how, pachete pentru brevete etc.); subliniază că, în anumite state membre, contribuabilii nu trebuie să producă bunuri de proprietate intelectuală în țară pentru a avea acces la beneficii fiscale, ci doar să achiziționeze aceste bunuri prin intermediul unei companii care își are rezidența în respectiva jurisdicție;
  18. consideră că aceste sisteme sunt exemple tipice de concurență dăunătoare între țări, deoarece conexiunea cu economia reală și impactul asupra acesteia nu sunt evidente, însă efectul lor este cel al reducerii veniturilor fiscale ale altor țări, printre care se află și state membre;
  19. subliniază faptul că, într-un mediu economic caracterizat de un număr mare de active necorporale, stabilirea prețurilor de transfer este adesea afectată de lipsa de tranzacții și valori de referință comparabile, fapt care pune la îndoială aplicarea corectă și relevanța principiului deplinei concurențe, potrivit căruia prețul tranzacțiilor efectuate între entitățile care aparțin aceluiași grup corporativ ar trebui să aibă aceeași valoare ca și prețul tranzacțiilor efectuate între entități independente;
  20. ia act de faptul că orientările existente referitoare la stabilirea prețurilor de transfer lasă la discreția companiilor multinaționale o marjă semnificativă în alegerea și implementarea metodelor de evaluare; subliniază că lipsa oricărui standard comun eficient pentru stabilirea prețurilor de transfer, precum și diversele derogări, excepții și alternative oferite sunt exploatate de către companiile multinaționale, în contradicție cu spiritul respectivelor orientări, pentru a-și calibra profitul impozabil în funcție de jurisdicție și pentru a-și reduce sarcina fiscală globală, de exemplu prin intermediul contractelor cost plus abuzive, prin stabilirea arbitrară a marjelor de profit sau prin excluderea îndoielnică a anumitor cheltuieli din calcularea profitului;
  21. subliniază faptul că dosarele referitoare la stabilirea prețurilor de transfer depuse de companiile multinaționale sau de reprezentanții lor nu pot fi monitorizate în mod adecvat de către administrațiile fiscale, care adesea nu sunt echipate și dotate cu personal suficient pentru a examina în mod critic și detaliat aceste analize și rezultatul și impactul lor;
  22. regretă faptul că, într-un context economic în care 60% din comerțul mondial se

---

¹ Document de lucru al serviciilor Comisiei din 17 iunie 2015 referitor la impozitarea profiturilor întreprinderilor din Uniunea Europeană (SWD(2015)0121).

desfășoară în cadrul unor grupuri¹, orientările privind aplicarea acestui concept pur economic nu există decât la nivel național și, prin urmare, sunt afectate de disparitățile dintre statele membre și fac obiectul unor litigii juridice;

23. în plus, subliniază faptul că, în ciuda numărului semnificativ de litigii care au loc în UE din cauza diferitelor interpretări ale aceluiași principii referitoare la stabilirea prețurilor de transfer, la nivel european nu există niciun mecanism eficient de soluționare a litigiilor; ia act de faptul că soluționarea cazurilor deschise în baza convenției UE de arbitraj în materie de prețuri de transfer poate dura până la opt ani, contribuind la insecuritate juridică pentru companii și administrațiile fiscale;
24. subliniază rolul crucial al celor patru mari firme de consultanță (the „Big Four”) în conceperea și promovarea deciziilor și sistemelor de evaziune fiscală licită bazate pe exploatarea neconcordanțelor dintre legislațiile naționale; subliniază că respectivele firme, ale căror venituri provin în mare parte din servicii fiscale, care domină cea mai mare parte a pieței de audit din statele membre și care prevalează în domeniul serviciilor de consultanță fiscală la nivel mondial, constituie un oligopol restrâns; atrage atenția asupra conflictului de interese care rezultă din juxtapunerea, în cadrul aceluiași firme, a consultanței fiscale și a activităților de consultanță destinate pe de o parte administrațiilor fiscale și, pe de altă parte, serviciilor de planificare fiscală ale companiilor multinaționale, care exploatează slăbiciunile sistemelor fiscale naționale; pune sub semnul întrebării eficacitatea oricărui cod corporativ de conduită în abordarea acestei chestiuni; subliniază faptul că deciziile fiscale au devenit, în UE și peste tot în lume, o practică comercială comună, nu doar pentru a se obține securitate juridică sau acorduri fiscale avantajoase, ci și utilă în cazurile în care dispozițiile legislative nu lasă loc de interpretare;

Situația actuală și evaluarea acțiunilor la nivelul UE și la nivel internațional și național

25. recunoaște că, în urma crizei economice și, în plus, în urma scandalului LuxLeaks, abordarea problemei reprezentate de planificarea fiscală agresivă a companiilor multinaționale a devenit o prioritate pe agenda politică a statelor membre, a UE, a OECD și a G20, dar regretă că, până în prezent, nu au fost făcute progrese semnificative în termeni practici;
26. în acest cadru, remarcă faptul că multe state membre au introdus sau intenționează să adopte măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale licite, în special în ceea ce privește limitarea deductibilității dobânzilor, norme de combatere a abuzurilor, o definiție mai bună a noțiunii de sediu permanent (inclusiv dezvoltarea de teste de substanță economică pentru a stabili mai eficient prezența impozabilă a firmelor), excluderea posibilă de la licitațiile publice a firmelor care nu respectă normele sau obligația de a face publice sistemele de planificare fiscală, pentru a reduce decalajul de timp dintre instituirea de sisteme specifice și adoptarea de acțiuni corective, inclusiv pe plan legislativ;
27. cu toate acestea, este preocupat de faptul că măsurile unilaterale luate de statele membre împotriva erodării bazei de impozitare pot contribui la creșterea complexității, generând

---

¹ Transfer pricing: Keeping it at arm's length, OECD Observer 230, ianuarie 2002 (corectat 2008).

noi neconcordanțe și, drept urmare, mai multe oportunități pentru eludarea plății impozitelor pe piața internă; subliniază faptul că orice implementare diferită de către statele membre a orientărilor internaționale sau ale UE poate avea același efect;

28. salută diversele inițiative și propuneri legislative ale Comisiei din ultimii 20 de ani, inclusiv cele mai recente, menite să aducă o mai bună coordonare între sistemele fiscale aplicabile întreprinderilor în statele membre, cu scopul de a consolida piața internă, de a aborda problemele legate de dubla impunere sau dubla neimpunere sau pentru păstrarea dreptului statelor membre de a stabili impozite în mod eficient; cu toate acestea, regretă faptul că, până în prezent, numai un număr mic din aceste propuneri au fost adoptate de Consiliu, din cauza cerinței privind unanimitatea și a faptului că anumite state membre sunt convinse că au mai mult de câștigat la nivel individual de pe urma lacunelor din sistemul fiscal necoordonat;
29. subliniază că grupul de lucru pentru codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor („grupul”), instituit de statele membre în 1998, a făcut posibilă eliminarea la sfârșitul anilor 1990 și la începutul anilor 2000 a celor mai dăunătoare practici individuale în materie de fiscalitate prin intermediul unei abordări duble fără caracter obligatoriu de retragere progresivă a măsurilor fiscale existente care cauzau concurență dăunătoare și prin evitarea introducerii oricăror măsuri de acest tip în viitor („statu-quo”);
30. regretă faptul că activitatea grupului pare să își fi pierdut avântul; ia act de faptul că unele dintre cele peste 100 de măsuri retrase ca urmare a activității acestui grup au fost înlocuite în statele membre de măsuri cu efecte dăunătoare similare; ia act de faptul că autoritățile fiscale au contracarat recomandările grupului prin crearea de noi structuri cu aceleași efecte dăunătoare ca cele retrase prin activitatea grupului; regretă faptul că nu au avut succes tentativele din trecut de consolidare a guvernanței și mandatului său și de ajustare și extindere a metodelor sale de lucru și a criteriilor stabilite prin cod, cu scopul de a combate noile forme de practici fiscale dăunătoare din mediul economic actual; sprijină cele mai recente propuneri ale Comisiei în acest sens, incluse în planul său de acțiune din 17 iunie 2015 pentru o impozitare echitabilă și eficace a întreprinderilor în UE;
31. regretă, de asemenea, faptul că statutul inițial și dispozițiile în materie de guvernanță ale grupului au lăsat prea mult loc la negocieri și compromisuri politice pentru atingerea unui „acord larg” (și anume, efectiv cvasi-unanimitatea, cu posibilitatea de exprimare a dezacordului în note de subsol) cu privire la practicile dăunătoare, afectând astfel fiabilitatea și gradul de finalizare a lucrărilor grupului; consideră regretabil faptul că retragerea măsurilor existente a fost afectată de întârzierile politice și că, în unele cazuri, a permis includerea de noi beneficiari după expirarea termenului, ceea ce se datorează și mecanismelor foarte slabe de responsabilitate și monitorizare ale grupului;
32. subliniază că, în esență, abordarea de la caz la caz pe care a avut-o grupul, deși în prezent ea concurează într-o mai mare măsură în statele membre cu măsurile generale, nu abordează deficiențele sistemice ale cadrului fragmentat de impozitare a întreprinderilor în UE, care necesită o revizuire generală mai substanțială;
33. de asemenea, ia act de eforturile depuse prin crearea unei platforme pentru buna guvernanță fiscală, care aduce în jurul aceleiași mese diverse părți interesate cu scopul

de ajunge la un consens privind chestiunea evaziunii fiscale licite, în special în context internațional, precum și prin crearea forumului comun pentru prețurile de transfer, care emite o serie de orientări cu privire la aspectele tehnice ale stabilirii prețurilor de transfer; subliniază faptul că, până în prezent, aceste organisme au contribuit la realizarea de corecții limitate la cadrul de impozitare a întreprinderilor; regretă profund faptul că forumul comun pentru prețurile de transfer este compus în special din reprezentanți ai celor patru mari firme de consultanță, care contribuie la activitatea legată de stabilire a orientărilor pentru prețurile de transfer dar care, în același timp, oferă consultanță corporațiilor despre cum să evite taxele prin utilizarea prețurilor de transfer;

34. subliniază faptul că legislația UE (directivele privind societățile-mamă și filialele, privind dobânzile și redevențele, privind fuziunile și privind cooperarea administrativă), deși acoperă aspecte limitate legate de impozitarea întreprinderilor, a putut aborda probleme specifice cu care se confruntă statele membre și firmele care funcționează în mai multe țări; subliniază faptul că aceste măsuri, care inițial au fost concepute pentru a elimina dubla impunere, au efecte contraproductive neintenționate în ceea ce privește evaziunea fiscală licită; salută recenta adoptare de către Consiliu a modificării la directiva privind societățile-mamă și filialele, care are scopul de a introduce o clauză generală de combatere a abuzurilor și a tratamentului neuniform al împrumuturilor hibride, care va intra în vigoare la sfârșitul lui 2015, cu speranța că aceasta va contribui la eliminarea unor oportunități de evaziune fiscală licită în UE;
35. reamintește, în domeniul transparenței, dispozițiile directivei privind cooperarea administrativă, care au scopul de a încuraja schimbul tuturor informațiilor relevante în materie de fiscalitate; consideră că schimbul eficient de informații și procesarea eficientă a informațiilor fiscale ar avea un puternic efect de descurajare a practicilor fiscale dăunătoare și ar permite statelor membre și Comisiei să aibă la dispoziție toate informațiile necesare pentru a reacționa împotriva acestor practici;
36. regretă faptul că actualul cadru legislativ și de monitorizare pentru schimbul de informații cu privire la măsurile fiscale nu este eficient, deoarece evidența a demonstrat că cerințele existente privind schimbul de informații spontan sau la cerere nu sunt respectate; regretă faptul că practic niciun stat membru nu face schimb de informații care ar putea avea efect asupra țărilor partenere din UE;
37. respinge cu tărie explicația prezentată de anumite state membre privind nerealizarea schimbului de informații fiscale, și anume motivul reciprocității; atrage atenția asupra problemelor structurale de concepție a unui sistem bazat pe libertatea totală de alegere a informațiilor comunicate sau necomunicate și asupra sistemelor de monitorizare slabe, care fac foarte dificil de identificat orice încălcare a cerințelor privind schimburile de informații;
38. salută angajamentul Comisiei de a promova schimbul automat de informații fiscale drept viitorul standard european și internațional în materie de transparență; ca un prim pas, îndeamnă Comisia să își îndeplinească îndatorirea de gardian al tratatelor și să realizeze toate acțiunile necesare pentru a garanta că sunt respectate legislația existentă a UE și principiul cooperării loiale dintre statele membre, prevăzut în tratate;
39. ia act de faptul că normele și sancțiunile privind ajutoarele de stat sunt utile ca mijloc de

combatere a practicilor fiscale dăunătoare celor mai abuzive și mai perturbatoare și că acestea pot avea un semnificativ efect de descurajare;

40. salută comunicarea Comisiei privind transparența fiscală din martie 2015 și planul de acțiune pentru un sistem de impozitare a întreprinderilor echitabil și eficient în Uniunea Europeană, din iunie 2015; cu toate acestea, subliniază că aceste texte pot fi considerate doar ca niște etape în direcția potrivită și că este nevoie urgentă de un cadru coerent de propuneri legislative și de coordonare administrativă în beneficiul IMM-urilor și al companiilor multinaționale care contribuie la crearea unei creșteri economice veritabile și care își plătesc partea corectă de taxe pe piața internă;
41. salută progresul înregistrat de planul de acțiune BEPS al OCDE care, în urma apelurilor succesive la acțiune adresate în cadrul summiturilor G7 și G20, vizează un domeniu mult mai amplu decât abordarea problemelor individuale care afectează funcționarea sistemului internațional de taxe pentru întreprinderi, prezentând acțiuni globale și sistematice pentru abordarea acestor probleme; regretă includerea cu întârziere și totodată inegală a țărilor în curs de dezvoltare în procesul BEPS al OCDE;
42. remarcă faptul că, în urma unei analize sistematice a „punctelor de presiune” din sistemul fiscal internațional, planul de acțiune BEPS a fost împărțit în 15 puncte de acțiune, dintre care șapte au fost aprobate de G20 în noiembrie 2014, iar celelalte se așteaptă să fie convenite până la sfârșitul lui 2015; subliniază că, pe fundalul unui mediu de afaceri care evoluează, respectivele acțiuni au scopul de a aborda probleme de transparență, de exemplu prin prezentarea de orientări privind raportarea pentru fiecare țară în parte, lipsa de substanță în anumite acorduri de evaziune fiscală licită, precum și o mai mare coerență a normelor internaționale;
43. cu toate acestea, avertizează asupra compromisurilor care s-ar putea îndepărta de la ambițiile inițiale sau care ar putea conduce la interpretări divergente la nivel național; cu toate acestea, subliniază faptul că, până în prezent, nu a existat o monitorizare eficientă a punerii în aplicare a orientărilor OCDE în țările care au aprobat aceste orientări și că nici chiar soluțiile cel mai bine gândite nu pot fi eficiente dacă nu sunt monitorizate și implementate în mod adecvat;
44. subliniază natura complementară a activității UE și a OCDE în acest domeniu; consideră că UE, dat fiind gradul său de integrare, trebuie să ia mai multe măsuri în ceea ce privește coordonarea și convergența decât propunerile BEPS, cu scopul de a evita toate formele de concurență fiscală dăunătoare de pe piața internă; are convingerea că UE se poate asigura că competitivitatea sa nu este afectată în mod negativ și că totodată ar putea să instituie instrumente pentru a asigura o concurență fiscală corectă, precum și dreptul statelor membre de a impune taxe eficiente asupra profiturilor generate pe teritoriul lor;

Investigații cu privire la ajutoarele de stat realizate de DG COMP: prezentare și rezultate

45. subliniază că, pe piața internă, întreprinderile noi și IMM-urile sunt penalizate comparativ cu companiile multinaționale, care pot transfera profiturile sau pot aplica alte forme de planificare fiscală agresivă prin intermediul unei game variate de decizii și instrumente, disponibile numai pentru aceste companii; în acest sens, remarcă cu îngrijorare faptul că, în condiții de egalitate, datorită sarcinilor fiscale reduse care

rezultă din această planificare, aceste companii rămân cu un profit mai ridicat în urma impozitării și se creează condiții de concurență inechitabilă cu competitorii de pe piața unică care nu recurg la planificarea fiscală agresivă și care păstrează legătura dintre locul în care generează profitul și locul în care își plătesc impozitele;

46. subliniază faptul că OCDE¹ remarcă utilizarea de către anumite companii multinaționale a unor strategii care le permit să plătească numai 5% taxe, în vreme ce întreprinderile mai mici plătesc până la 30%; în plus, unele studii² arată, de asemenea, că, în medie, sarcina fiscală a companiilor transfrontaliere este cu până la 30% mai mică decât cea a companiilor interne care își desfășoară activitatea într-o singură țară;
47. subliniază faptul că această distorsiune a deciziilor operatorilor economici, luată pe baza veniturilor preconizate în urma impozitării, a cauzat o alocare suboptimă a resurselor în UE și tinde să reducă nivelul concurenței, afectând astfel creșterea și ocuparea forței de muncă;
48. subliniază faptul că anumite practici fiscale dăunătoare se pot încadra la norme privind ajutoarele de stat cu caracter fiscal, în special pentru că ele pot acorda, la fel ca și ajutoarele de stat, un avantaj „selectiv” și pot cauza distorsiuni ale concurenței pe piața internă; ia act de faptul că, în trecut, grupul de lucru pentru ajutoarele de stat și grupul pentru codul de conduită s-au sprijinit reciproc, în special în 1999 și în prima jumătate a anilor 2000; subliniază că punerea în aplicare a normelor UE în materie de concurență a adăugat presiune legală, pe lângă procesul decizional fără caracter obligatoriu din cadrul grupului, compensând parțial lipsa oricărui instrument eficient de remediere a problemei evaziunii fiscale licite la nivelul UE;
49. ia act de progresele importante care au avut loc în ultimii 20 de ani în ceea ce privește cadrul analitic al Comisiei referitor la ajutoarele de stat cu caracter fiscal, care au adus mai multă claritate în definirea și analizarea ajutoarelor de stat acordate prin intermediul măsurilor fiscale și au facilitat realizarea de acțiuni mai sistematice împotriva unor astfel de măsuri; ia act, în special, de orientările din 1998 ale Comisiei referitoare la aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor legate de impozitarea directă a activităților comerciale, de raportul din 2004 privind respectivele orientări și de diverse hotărâri importante din jurisprudență din anii 2000; salută, în cadrul procesului de modernizare a ajutoarelor de stat, promovat de Comisie, lansarea în 2014 a unei consultări publice cu privire la proiectele de orientări care au scopul de a clarifica noțiunea de ajutor de stat, în temeiul articolului 107 din TFUE, care include elemente referitoare la ajutoarele de stat cu caracter fiscal, în special deciziile fiscale;
50. ia act de faptul că conceptul de „natura și sistemul general al sistemului național” este o referință centrală pentru a evalua dacă măsurile fiscale directe sau indirecte sunt sau nu selective și astfel compatibile sau nu cu piața internă; ia act de faptul că orice ajutor de stat ar trebui evaluat în raport cu echilibrul preexistent; subliniază faptul că, atât timp cât criteriul de referință la nivelul UE de evaluare a potențialelor distorsiuni este

---

¹ Comunicat de presă al OCDE, „OECD urges stronger international co-operation on corporate tax”, 12.2.2013.

² P. Egger, W. Eggert and H. Winner (2010), „Saving taxes through foreign plant ownership”, Journal of International Economics 81, p. 99-108.

sistemul național de referință¹, nu toate denaturările concurenței și practicile fiscale dăunătoare de pe piața internă pot fi acoperite de normele actuale în materie de concurență; prin urmare, ia act de faptul că numai aplicarea integrală a acestor norme nu ar permite soluționarea în UE a problemei evaziunii fiscale licite practicate de companii;

51. ia act de faptul că, potrivit datelor furnizate comisiei sale speciale competente² de către Comisia Europeană, aceasta din urmă a analizat oficial, începând din 1991, numai 65 de cazuri de ajutoare de stat cu caracter fiscal, dintre care 7 erau cazuri de decizii fiscale și numai 10 au avut ca rezultat trimiterea de notificări oficiale către statele membre;
52. subliniază faptul că, în a doua jumătate a anilor 2000, Comisia a analizat numai un număr mic de cazuri de ajutoare de stat cu caracter fiscal și că printre procedurile recente referitoare la ajutoarele de stat se numără:
  - inițierea, în iunie 2013, a unei anchete privind practicile de acordare a unor decizii fiscale în șapte state membre, anchetă extinsă în decembrie 2014 la toate statele membre;
  - în paralel, inițierea unei anchete separate referitoare la regimurile fiscale privind proprietatea intelectuală („pachetele pentru brevete”);
  - deschiderea, în iunie 2014, a unor anchete oficiale în trei cazuri: Apple în Irlanda, Fiat Finance and Trade în Luxemburg și Starbucks în Țările de Jos, urmată, în octombrie 2014, de Amazon în Luxembourg,
  - deschiderea, în februarie 2015, a unei anchete oficiale asupra unui regim fiscal în Belgia (sistemul de acordare a unor decizii fiscale privind profitul în exces);
53. ia act de faptul că anchetele în curs realizate de Comisie și cazurile dezvăluite de LuxLeaks arată că unele state membre și-au încălcat obligația legală³ de a comunica Comisiei toate dosarele privind potențiale ajutoare de stat;
54. subliniază că aceste anchete fac lumină doar asupra unui eșantion foarte limitat de practici tipice, posibil cele mai abuzive și cu efectul de denaturare cel mai pronunțat, care afectează profitul impozabil alocat filialelor anumitor companii multinaționale prin stabilirea prețurilor de transfer; este preocupat de faptul că resursele actuale ale serviciilor competente ale Comisiei ar putea limita capacitatea acesteia de a examina un număr semnificativ mai mare de cazuri;
55. își exprimă sprijinul ferm pentru demersul Comisiei, care analizează în profunzime, fără a se grăbi, și cu întreaga diligență necesară cazurile în curs de desfășurare; este de părere că rezultatul anchetelor va contribui la elaborarea unor orientări mai precise și mai eficiente privind ajutoarele de stat de natură fiscală și stabilirea prețurilor de transfer și la ajustarea în consecință a practicilor statelor membre;

---

¹ Dacă măsurile adoptate de statele membre se referă la întregul sistem fiscal, acestea constituie ajustări ale politicii fiscale generale, nu ajutoare de stat.

² Notă trimisă de comisarul Vestager Comisiei TAXE în 29 aprilie 2015.

³ Potrivit Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în ceea ce privește obligația de a coopera și de a furniza toate documentele necesare.

56. subliniază că anchetele în curs ar putea să ducă, în cazul încălcării normelor UE, la recuperarea, de către statul membru care a aprobat măsura fiscală în cauză, a sumei corespunzătoare ajutorului de stat ilegal acordat întreprinderilor beneficiare; subliniază că, deși această practică ar putea avea un impact negativ semnificativ asupra reputației statului membru respectiv, măsura aceasta reprezintă un bonus *de facto* pentru nerespectarea regulilor, fiind puțin probabil să descurajeze statele membre, în situațiile în care au îndoieli, de la acordarea unor beneficii fiscale abuzive, chiar dimpotrivă;
57. atrage, de asemenea, atenția asupra posibilității, în eventualitatea stabilirii abuzive a prețurilor de transfer între filiale transfrontaliere, ca nu doar veniturile din impozite ale statului membru aflat la originea tratamentului fiscal avantajos să fie ajustate (recuperarea ajutorului), ci și cele ale altor țări în care a avut loc tranzacția (ajustarea *ex post* a prețurilor de transfer stabilite și, astfel, a venitului impozabil); subliniază că, în unele cazuri, acest lucru ar putea să ducă la dublă impunere;
58. reamintește că obiectivul deciziilor fiscale ar trebui să fie asigurarea securității juridice și crearea unor așteptări legitime pentru beneficiarii lor; subliniază, dat fiind faptul că deciziile naționale pot fi contestate la nivelul UE în temeiul normelor privind ajutoarele de stat, că există riscul unor notificări în masă înaintate Comisiei, cu scopul de a obține avize prealabile, de către statele membre care își doresc să evite o situație de insecuritate juridică pentru administrațiile fiscale și întreprinderi;

Țările terțe

59. este preocupat de faptul că efectele negative de propagare a practicilor fiscale dăunătoare ale companiilor multinaționale par să fie cu mult mai importante în țările în curs de dezvoltare decât în țările dezvoltate¹, deoarece primele obțin un procent mai mare al veniturilor din impozitul pe profit și dispun de sisteme de finanțe publice, cadre de reglementare și capacitate administrativă de a asigura conformitatea fiscală și de a elimina aceste practici fiscale dăunătoare mai slabe; subliniază că, în același timp, puținii „câștigători” ai competiției fiscale mondiale, și anume acele țări cu politici foarte atractive în materie de impozitare a întreprinderilor, atât din cadrul UE, cât și din afara sa, prezintă o serie de fundamente economice disproporționate față de dimensiunile și de activitatea lor economică reală, mai ales dacă se analizează, de pildă, numărul societăților rezidente pe cap de locuitor, valoarea profiturilor străine înregistrate, investițiile străine directe (ISD) sau fluxurile financiare care părăsesc țara comparativ cu PIB-ul etc.; observă că acest lucru demonstrează caracterul artificial al bazei lor de impozitare și al fluxurilor financiare care intră în țară, precum și separarea pe care o permit actualele sisteme fiscale între locul în care este generată valoarea și locul unde se realizează impozitarea;
60. subliniază că concurența fiscală este departe de a fi limitată la statele membre, incluzând teritoriile lor dependente sau asociate, și că majoritatea practicilor în curs de analiză au o dimensiune internațională, prin transferul profiturilor către jurisdicții caracterizate prin absența impozitelor sau prin perceperea unor impozite minime sau jurisdicții care practică secretul bancar unde, adeseori, nu se desfășoară nicio activitate economică importantă; deplânge lipsa unei abordări coordonate din partea statelor membre vizând

---

¹ Document de politică al FMI, *Spillovers in international corporate taxation* (Propagări în impozitarea internațională a întreprinderilor), 9 mai 2014.

toate aceste jurisdicții, nu doar în ceea ce privește acțiunea sau răspunsul comun la practicile lor dăunătoare, ci și, în pofida eforturilor Comisiei, în ceea ce privește identificarea acestora și criteriile pertinente; prin urmare, sprijină ferm propunerea din 2012 a Comisiei, care include criterii substanțiale pentru asigurarea concurenței echitabile, pe lângă transparență și schimbul de informații, precum și publicarea recentă, în pachetul fiscal al Comisiei din 17 iunie 2015, a unei liste a jurisdicțiilor fiscale necooperante, întocmită conform unei abordări de tip „numitor comun” pe baza listelor existente la nivel național; subliniază că elaborarea unei astfel de liste este o condiție prealabilă pentru adoptarea unor măsuri corespunzătoare împotriva acestor jurisdicții;

61. subliniază că OCDE a obținut o serie de rezultate notabile în acest sens, în ceea ce privește transparența și schimbul de informații; salută, în special, semnarea, până în iunie 2015, de către aproape 100 de țări a Convenției multilaterale a OCDE privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală (așa-numita „convenție comună”), care prevede cooperarea administrativă între state la stabilirea bazei de impozitare și la perceperea impozitelor, îndeosebi în vederea combaterii evaziunii și fraudei fiscale;
62. subliniază, cu toate acestea, că activitatea OCDE legată de fosta sa listă a paradisurilor fiscale necooperante s-a bazat pe un proces politic care a dus la compromisuri arbitrare încă din stadiul stabilirii criteriilor de întocmire a listei, cum ar fi cerința de a încheia convenții fiscale cu alte 12 țări, și în urma căruia nicio jurisdicție nu a fost înregistrată drept paradis fiscal necooperant; subliniază că abordarea sa actuală se bazează în continuare pe criterii care vizează transparența fiscală și schimbul de informații și care nu sunt suficient de cuprinzătoare pentru a include caracterul dăunător al anumitor practici fiscale; observă că, indiferent de meritele sale, acest lucru limitează pertinenta abordării OCDE în ceea ce privește identificarea acelor jurisdicții fiscale care sunt adevărați piloni ai practicilor de evaziune fiscală și dăunează concurenței fiscale din întreaga lume; subliniază, în special, că această abordare nu se referă la niciun indicator calitativ pentru o evaluare obiectivă a respectării practicilor de bună guvernare și nici nu ia în considerare date cantitative cum ar fi profiturile înregistrate, fluxurile financiare care intră și care ies din țară și (de)conectarea acestora de realitatea economică dintr-o jurisdicție dată;
63. subliniază, în plus, faptul că aceste liste pot fi utilizate la nivel național pentru a pune în aplicare norme naționale de protecție și de combatere a evaziunii față de țările terțe (cum ar fi limitarea beneficiilor, aplicarea unui test privind motivarea comercială, norme vizând societățile financiare sub control străin etc.) și că limitările acestor liste pot, de asemenea, să limiteze domeniul de aplicare și eficacitatea măsurilor naționale menite să combată practicile fiscale dăunătoare;
64. este convins că asigurarea concurenței echitabile pe piața internă și protejarea bazelor impozabile ale statelor membre depinde foarte mult de abordarea verigii celei mai slabe privind interacțiunile cu jurisdicțiile caracterizate prin absența impozitelor sau prin perceperea unor impozite minime și cu jurisdicțiile care practică secretul bancar, deoarece existența unui debușeu fiscal (de exemplu absența impozitului reținut la sursă) în țările terțe, indiferent de practicile fiscale ale acestora, crește considerabil oportunitățile de evaziune fiscală licită în UE;
65. subliniază că o abordare coordonată de către statele membre a țărilor dezvoltate și în

curs de dezvoltare s-ar putea dovedi mult mai eficace în eliminarea practicilor fiscale dăunătoare și promovarea unei mai mari reciprocități în chestiunile fiscale;

66. subliniază că, ca reacție la presiunile exercitate atât de UE, cât și de G20 privind problema transparenței fiscale și în contextul crizei economice și financiare, unele țări terțe au semnat în cele din urmă acorduri privind schimbul de informații în domeniul fiscal (TIEA) cu UE, care ar trebui să îmbunătățească cooperarea cu aceste țări; arată că, în cazul Elveției, a fost semnat un acord în mai 2015, după o lungă perioadă „de tranziție” în cursul căreia acest partener comercial important al UE, datorită statului său de țară candidat de lungă durată, a beneficiat de un acces privilegiat la piața unică, dar, în același timp, nu a cooperat în alte domenii, în special cel al impozitării;
67. ia act cu preocupare de faptul că numeroase țări în curs de dezvoltare sunt deosebit de vulnerabile în fața practicilor de evaziune fiscală licită ale corporațiilor și că principala cauză a absenței unor venituri din bugetele naționale ale țărilor în curs de dezvoltare o reprezintă practicile de stabilire a prețurilor de transfer ale companiilor multinaționale¹; subliniază, în plus, că aceste țări se află într-o poziție de negociere foarte slabă față de unele companii multinaționale sau de unii investitori străini direcți care caută în întreaga lume cele mai avantajoase subvenții și scutiri fiscale; denunță faptul că, potrivit unor estimări², aceste pierderi la bugetele naționale se ridică anual la circa 125 de miliarde EUR reprezentând venituri din impozite;

Concluzii și recomandări

68. concluzionează, examinând mandatul pe care l-a atribuit comisiei sale speciale și în pofida diverselor limitări și obstacole întâmpinate în desfășurarea misiunilor sale de constatare, că:
- fără a aduce atingere rezultatului anchetelor Comisiei privind ajutoarele de stat aflate în curs de desfășurare, informațiile colectate indică faptul că, în mai multe cazuri, statele membre nu au respectat articolul 107 alineatul (1) din TFUE, deoarece au introdus decizii fiscale și alte măsuri de natură sau cu efecte similare care, favorizând anumite întreprinderi, au denaturat concurența pe piața internă și au afectat schimburile comerciale dintre statele membre,
  - statele membre nu au pus pe deplin în practică articolul 108 din TFUE, deoarece nu au notificat oficial Comisia cu privire la toate planurile lor de a acorda ajutoare fiscale, încălcând astfel și dispozițiile corespunzătoare din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului; subliniază că, în consecință, Comisia nu a putut să verifice permanent toate regimurile de ajutor, conform prevederilor de la articolul 108 din TFUE, deoarece nu a avut acces la toate informațiile pertinente, cel puțin înainte de 2010, în perioada nevizată de anchetele sale în curs,
  - statele membre nu și-au îndeplinit obligațiile prevăzute în Directivele Consiliului 77/799/CEE și 2011/16/UE, deoarece nu au făcut schimb spontan de informații fiscale, nici măcar în cazurile în care existau motive clare, în ciuda marjei de

---

¹ Studiul „*Tax revenue mobilisation in developing countries: issues and challenges*” (Mobilizarea veniturilor din impozite în țările în curs de dezvoltare: probleme și provocări), Parlamentul European, aprilie 2014.

² Raport al organizației Christian Aid, 2008.

discreție lăstate de aceste directive, pentru a presupune că ar putea surveni pierderi fiscale în alte state membre sau că transferurile artificiale de profituri în interiorul grupurilor ar putea genera economii fiscale,

- în fine, statele membre nu au respectat principiul cooperării loiale consacrat în articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, deoarece nu au adoptat toate măsurile adecvate, generale sau particulare, pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care le revin;
69. invită, din aceste motive, statele membre și instituțiile UE, care poartă în egală măsură răspunderea politică pentru situația actuală, să coopereze pe deplin pentru a elimina neconcordanțele – și a nu mai crea neconcordanțe suplimentare – între sistemele fiscale și a elimina măsurile fiscale dăunătoare care creează condiții de evaziune fiscală licită pe scară largă pentru companiile multinaționale și erodarea bazei impozabile în cadrul pieței interne;
70. invită șefii de stat și de guvern din UE să își ia angajamente politice clare de a acționa urgent pentru soluționarea acestei situații, care nu mai poate fi tolerată, nu în ultimul rând din cauza impactului său asupra bugetelor naționale, deja supuse unor măsuri de consolidare fiscală, și asupra sarcinii fiscale suportate de alți contribuabili, printre care se numără IMM-urile și cetățenii; subliniază, în acest context, că intenționează să își joace pe deplin rolul și că este pregătit să instituie un control politic mai eficace, în strânsă cooperare cu parlamentele naționale;
71. invită Comisia să își îndeplinească datoria de gardian al Tratatelor, asigurând respectarea în totalitate a legislației UE și a principiului cooperării loiale între statele membre;
72. subliniază că statele membre rămân pe deplin competente pentru a-și stabili ratele de impozitare a profitului societăților; insistă, cu toate acestea, că concurența fiscală din interiorul UE și cu țările terțe ar trebui să se desfășoare în cadrul bine definit al unor norme, pentru a garanta concurența echitabilă între întreprinderile de pe piața internă; dat fiind rolul lor esențial în asigurarea sustenabilității fiscale, solicită ca aspectele legate de impozitarea întreprinderilor, inclusiv practicile fiscale dăunătoare și impactul acestora, să fie abordate mai detaliat în cadrul semestrului european și ca indicatorii pertinenti să fie incluși în tabloul de bord al procedurii privind dezechilibrele macroeconomice;
73. este de părere că un schimb de informații fiscale cuprinzător, transparent și eficace, precum și o bază fiscală consolidată comună a societăților reprezintă condiții prealabile esențiale pentru crearea unui sistem fiscal la nivelul UE care să respecte și să salvgardeze principiile fundamentale ale pieței interne;
74. invită statele membre și instituțiile UE, dată fiind complexitatea chestiunii, să instituie diverse seturi de acțiuni complementare pentru a îmbunătăți situația actuală, ținând cont de necesitatea reducerii complexității pentru toate părțile interesate și a reducerii la minimum a costurilor de conformitate pentru întreprinderi și administrații fiscale; subliniază, prin urmare, că simplificarea sistemelor fiscale ar trebui să fie primul pas în încercarea de a oferi claritate nu doar statelor membre, ci și cetățenilor, care sunt în prezent excluși de la schimbul de informații;

75. regretă faptul că, în pofida invitațiilor repetate, mai multe companii multinaționale nu au profitat de oportunitatea de a discuta cu comisia chestiuni legate de planificarea fiscală internațională; recomandă, prin urmare, să se ia serios în considerare radierea acestor societăți din registrul de transparență;

Cooperarea și coordonarea privind deciziile

76. invită Consiliul să adopte, până la sfârșitul anului 2015, propunerea legislativă din martie 2015 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal, care prevede un cadru comun pentru înregistrarea și schimbul automat de informații privind deciziile, și dispoziții care să îi permită Comisiei să monitorizeze cu eficacitate transpunerea sa în practică de către statele membre;
77. invită statele membre să sprijine, în toate forurile internaționale, schimbul automat de informații dintre administrațiile fiscale ca noul standard mondial; invită în special Comisia, OCDE și G20 să îl promoveze cu ajutorul celor mai adecvate și eficiente instrumente, în cadrul unui proces mondial incluziv;
78. invită statele membre să considere că orice decizie fiscală de natură transfrontalieră ar trebui, în special atunci când implică stabilirea unor prețuri de transfer, să fie instituită în cooperare cu toate țările implicate, că informațiile pertinente ar trebui schimbate în mod automat între acestea și că orice acțiune de la nivel național care vizează reducerea evaziunii fiscale licite și a erodării bazei impozabile din UE, inclusiv auditurile, ar trebui întreprinsă în comun, ținând cont în mod corespunzător de experiența acumulată prin programul Fiscalis 2020; își reafirmă opinia potrivit căreia elementele de bază ale tuturor deciziilor fiscale care au un impact asupra altor state membre ar trebui nu doar comunicate administrațiilor fiscale și Comisiei, ci și prezentate în cadrul rapoartelor pentru fiecare țară în parte întocmite de companiile multinaționale;
79. subliniază, în acest sens, că nu doar deciziile fiscale transfrontaliere, ci și cele naționale pot avea un impact asupra altor state membre și solicită, prin urmare, extinderea schimbului automat de informații la toate deciziile fiscale; solicită, în plus, un cadru care să controleze efectiv transpunerea în practică a schimbului automat de informații și, pe termen mai lung, un sistem de verificare centralizat de tip „clearing house”, prin intermediul căruia deciziile fiscale ar urma să fie analizate la nivelul UE pentru a se verifica dacă au un efect dăunător asupra altor state membre;
80. invită Comisia să ia în considerare instituirea unui cadru comun la nivelul UE pentru deciziile fiscale, care să includă criteriile comune, în special:
- cerința de a le institui pe baza unei analize cuprinzătoare, cu implicarea tuturor părților și țărilor vizate,
  - publicarea lor, fie integral, fie în formă simplificată, dar respectând pe deplin cerințele în materie de confidențialitate,
  - egalitatea de tratament și disponibilitatea pentru toți contribuabilii,
  - lipsa discreției și respectarea pe deplin a dispozițiilor fiscale subiacente;

CCCTB

81. își exprimă sprijinul deplin pentru planul de acțiune propus de Comisie la 17 iunie 2015 în vederea eliminării evaziunii fiscale licite și a promovării unei impozitări echitabile și eficiente a întreprinderilor în UE; invită Comisia să accelereze prezentarea modificărilor legislative pentru instituirea promptă a unei baze fiscale comune consolidate a societăților (CCCTB) la nivelul UE, care ar rezolva nu doar problema regimurilor preferențiale și a neconcordanțelor dintre sistemele fiscale naționale, ci și majoritatea problemelor care duc la erodarea bazei impozabile la nivel european (în special chestiunile legate de stabilirea prețurilor de transfer);
82. invită Comisia să includă în propunerile sale dispoziții menite să clarifice definiția investițiilor în cercetare și dezvoltare și a sediului permanent în conformitate cu substanța economică, acoperind și economia digitală; subliniază importanța investițiilor în cercetare și dezvoltare și nevoia de a facilita mai degrabă decât de a împiedica investițiile și creșterea în economia digitală, conferind economiei europene emergente din sectorul digital un avantaj competitiv în fața actorilor din Statele Unite și din alte părți; subliniază, totodată, că abuzurile sau exploatarea acestor sisteme ar trebui reduse la minimum prin acțiuni coordonate ale statelor membre și standarde și definiții comune a ceea ce se califică drept promovare a cercetării și dezvoltării și ceea ce nu se încadrează la această categorie;
83. subliniază că, pentru a restabili legătura dintre impozitare și substanță economică și pentru a corecta neconcordanțele existente, „cheia de contribuție” ar putea diferenția sectoarele, pentru a ține cont de caracteristicile lor specifice, în special în ceea ce privește întreprinderile digitale; invită Comisia să își continue activitatea privind opțiunile concrete pentru conceperea acestei chei de alocare, în special în scopul de a anticipa, pentru fiecare sector, impactul asupra încasărilor din impozite ale fiecărui stat membru, în funcție de structura economiei sale; subliniază, de asemenea, că CCCTB este un mijloc util de combatere a BEPS și de creare a unei valori adăugate europene, indiferent dacă încasărilor din impozite pot fi sau nu utilizate parțial ca nouă resursă proprie pentru bugetul UE;
84. sprijină introducerea unei CCCTB integrale cât mai curând posibil, cu definirea unei rate de impozitare efective minime și, din motive de competitivitate, a unei rate de impozitare efective maxime; ia act de abordarea Comisiei, care a prezentat o CCTB simplă (fără consolidare) ca primă etapă a planului său de acțiune din iunie 2015, dar atrage atenția că acest lucru va lăsa multe probleme nerezolvate, în special pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața unică, dar fiind faptul că CCTB nu va dispune compensarea pierderilor prin consolidare, nici nu va elimina birocrăția excesivă și incertitudinea asociate cu stabilirea prețurilor de transfer, care este totodată unul dintre principalele instrumente de evaziune fiscală licită utilizate de companiile multinaționale; invită Comisia să renunțe la orice evaluare suplimentară a impactului acestei măsuri, care s-a aflat de decenii pe agenda UE, a făcut deja obiectul unor lucrări pregătitoare extinse și este în prezent blocată în Consiliu de la prezentarea sa oficială în 2011;
85. invită Comisia, până la adoptarea unei CCCTB integrale și la transpunerea sa completă în practică la nivelul UE, să acționeze imediat pentru a asigura impozitarea efectivă, a

reduce transferul profiturilor (în special stabilirea prețurilor de transfer), a pregăti un regim care să compenseze profiturile și pierderile transfrontaliere și a introduce în continuare norme anti-abuz în toate directivele aplicabile; invită Consiliul să se pregătească pentru adoptarea promptă a acestor dispoziții;

86. invită Comisia să emită orientări clare privind definiția substanței economice și a sediului permanent, pentru a elimina, în special, problema societăților-paravan, și să elaboreze criterii și orientări UE pentru abordarea cercetării și dezvoltării, compatibile cu, dar nu limitate la activitatea OCDE pe acest subiect, deoarece statele membre își reformează în prezent strategia în acest sens, adeseori în mod cumulativ cu granturile;
87. de asemenea, invită Comisia, în lipsa unei definiții general acceptate, să realizeze analize și studii suplimentare pentru a defini practicile fiscale dăunătoare, ținând cont de diferitele efecte negative pe care le pot avea acestea asupra societății, să le asigure monitorizarea și să identifice cu mai multă precizie impactul evaziunii fiscale licite în UE și în țările în curs de dezvoltare; invită Comisia să întreprindă acțiunile necesare pentru a clarifica statutul exact al tuturor „jurisdicțiilor dependente” ale statelor membre și pentru a stabili ce pârghii pot fi utilizate în vederea modificării practicilor acestora cu scopul de a se evita erodarea bazei impozabile din UE;

Codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor

88. solicită o reformă urgentă a Codului de conduită privind impozitarea întreprinderilor și a grupului însărcinat cu transpunerea sa în practică, pentru a elimina obstacolele care se află în prezent în calea sa și pentru a aborda cu eficacitate practicile fiscale dăunătoare;
89. invită statele membre să sprijine propunerile incluse în planul de acțiune al Comisiei din 17 iunie 2015 pentru o impozitare echitabilă și eficace a întreprinderilor în UE; pledează pentru modificarea conducerii și mandatului grupului, inclusiv pentru numirea unui președinte permanent, care să răspundă politic, pentru îmbunătățirea metodelor sale de lucru, incluzând un posibil mecanism de transpunere în practică și un schimb de informații consolidat în cadrul grupului cu scopul de a soluționa în mod eficient problemele BEPS; solicită, de asemenea, actualizarea și extinderea criteriilor stabilite în cod, pentru a acoperi noi forme de practici fiscale dăunătoare, inclusiv în țări terțe;
90. invită Consiliul să prezinte periodic comisiei sale competente un raport privind activitățile grupului, în special în ceea ce privește prezentarea rapoartelor sale semestriale către ECOFIN; invită, în general, Consiliul să sprijine promovarea unui control democratic veritabil în chestiunile fiscale transfrontaliere de la nivelul UE, în conformitate cu practicile deja instituite în alte domenii în care statele membre sau alte instituții independente, cum sunt Banca Centrală Europeană și Consiliul de administrație al mecanismului unic de supraveghere, au competențe exclusive; invită Consiliul și statele membre să ia în considerare posibilitatea înființării unui grup la nivel înalt privind politica fiscală, care să includă Consiliul, Comisia și experți independenți, după modelul Comitetului economic și financiar, care ar supraveghea, într-un mod mai general, politica fiscală legislativă și nelegislativă și ar prezenta un raport ECOFIN;
91. îndeamnă Consiliul și statele membre să îmbunătățească transparența, răspunderea și activitatea de monitorizare desfășurată de grup, respectând în mod corespunzător tratatele și competența statelor membre în ceea ce privește aspectele fiscale directe, și

invită Comisia să analizeze dacă legislația-cadru, conform metodei comunitare, nu ar reprezenta o soluție mai fezabilă;

Ajutoarele de stat

92. salută cu căldură și sprijină rolul-cheie al Comisiei în calitate de autoritate de concurență competentă în cadrul anchetelor în curs privind ajutoarele de stat în legătură cu deciziile fiscale; încurajează Comisia să își utilizeze la maximum competențele în temeiul normelor UE în materie de concurență pentru a combate practicile fiscale dăunătoare;
93. invită Comisia să adopte noi orientări, în cadrul inițiativei sale de modernizare a ajutoarelor de stat (SAM), clarificând noțiunea de ajutor de stat de natură fiscală și de stabilire „adecvată” a prețurilor de transfer, în scopul de a elimina incertitudinile juridice atât pentru contribuabilii care respectă legea, cât și pentru administrațiile fiscale, asigurând un cadru corespunzător pentru practicile fiscale ale statelor membre și fără a descuraja recurgerea la decizii fiscale legitime; pune sub semnul întrebării utilitatea convenției de arbitraj, care vizează disputele, în special cele privind chestiunile legate de stabilirea prețurilor de transfer; consideră că acest instrument ar trebui reformat, pentru o mai mare eficacitate, sau înlocuit cu un mecanism UE de soluționare a litigiilor care să conțină proceduri de acord reciproc mai eficiente;
94. invită Comisia, în conformitate cu responsabilitatea extinsă conferită statelor membre în cadrul SAM, să ia în considerare înființarea unei rețele de administrații fiscale naționale pentru a face schimb de bune practici și a contribui în mod constant la prevenirea introducerii oricăror măsuri fiscale care ar constitui ajutor de stat ilegal; invită Comisia să consolideze sinergiile strategice dintre activitățile Grupului (reformat) privind Codul de conduită și transpunerea în practică de către Comisie a normelor în materie de concurență în domeniul ajutoarelor de natură fiscală;
95. invită Comisia să evalueze posibilitatea de a modifica normele actuale pentru a permite ca sumele recuperate în urma unei încălcări a legislației UE privind ajutoarele de stat să fie returnate statelor membre care au suferit o erodare a bazei lor impozabile sau bugetului UE și nu statului membru care a acordat un ajutor de stat ilegal de natură fiscală, așa cum este cazul în prezent;

Transparență

96. subliniază importanța esențială a transparenței pentru îmbunătățirea răspunderii publice a companiilor multinaționale; subliniază că aceasta ar putea avea un puternic efect de descurajare și de modificare a comportamentelor, atât prin riscul pentru reputație al companiilor care nu respectă legislația, cât și prin furnizarea de informații autorităților competente, care pot astfel să adopte măsurile corective și sancțiunile corespunzătoare;
97. își reafirmă poziția potrivit căreia companiile multinaționale ar trebui să prezinte în situațiile lor financiare, defalcate pe fiecare stat membru și țară terță în care au un sediu, o serie de informații agregate, care să includă profitul sau pierderea înainte de impozitare, impozitele pe profit sau pe pierdere, numărul de angajați, activele deținute etc. (raportarea pentru fiecare țară în parte); subliniază că este important ca aceste informații să fie făcute publice, eventual sub forma unui registru central la nivelul UE;

98. solicită, în plus, ca rapoarte mai extinse pentru fiecare țară în parte să fie puse la dispoziția autorităților fiscale, pe baza standardelor OCDE și incluzând informații mai detaliate, cum ar fi declarațiile de impunere și tranzacțiile intragrup; solicită, de asemenea, să se elaboreze standarde contabile armonizate;
99. solicită Comisiei să sprijine această poziție, în concordanță cu evaluările și pozițiile sale anterioare, și să înainteze propuneri, dacă este cazul, de extindere a aplicării sale la toate întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața internă și solicită, de asemenea, OCDE să sprijine extinderea sa la nivel mondial, pentru a asigura că se aplică obligații similare tuturor întreprinderilor care derulează operațiuni transfrontaliere; subliniază că acțiunile vizând îmbunătățirea transparenței, deși sunt necesare, nu sunt suficiente pentru a soluționa integral problema și că sistemele fiscale naționale, europene și internaționale trebuie, de asemenea, să fie reformate în mod substanțial;

Protecția denunțătorilor

100. invită Comisia să propună instituirea unui cadru legislativ al UE pentru protecția eficace a denunțătorilor și a altor categorii similare, deoarece nu este acceptabil ca cetățenii sau jurnaliștii care dezvăluie informații despre abuzuri, fapte reprobabile, fraude sau activități ilegale, în special în cazurile de evaziune fiscală licită, evaziune fiscală și spălare de bani, să poată fi urmăriți în justiție în loc de a beneficia de protecție juridică; invită Comisia să examineze o serie de instrumente pentru a asigura o astfel de protecție împotriva procedurilor judiciare nejustificate, sancțiunilor economice sau discriminării, asigurând totodată garantarea confidențialității și a secretelor comerciale; atrage atenția, în acest sens, asupra exemplului reprezentat de Legea Dodd-Frank din SUA, care recompensează denunțătorii pentru că oferă autorităților informații originale și îi protejează împotriva procedurilor judiciare și a pierderii locului de muncă;

Dimensiunea referitoare la țările terțe

OCDE

101. sprijină ferm planul de acțiune al OCDE privind BEPS; solicită respectarea integrală a domeniului său de aplicare și a calendarului său ambițios și solicită OCDE, statelor sale membre și restului țărilor implicate să instituie un instrument de monitorizare eficace pentru a evalua progresele în transpunerea în practică a acestor orientări și pentru a întreprinde, eventual, acțiuni corective;
102. recomandă consolidarea legăturilor instituționale și a cooperării dintre Comisie și OCDE, pentru a se asigura în continuare compatibilitatea celor două procese și a se evita standardele duble; subliniază că abordarea OCDE se bazează în continuare pe instrumente juridice fără caracter obligatoriu („soft law”) și că acțiunea sa ar trebui completată printr-un cadru legislativ adecvat la nivelul UE, de exemplu sub forma unei directive anti-BEPS, deoarece astfel de acorduri voluntare nu sunt suficiente pentru o zonă integrată așa cum este UE, cu o piață unică, o monedă comună și un set comun de norme în majoritatea domeniilor guvernamentale;

Paradisurile fiscale

103. solicită UE să adopte o abordare comună în ceea ce privește paradisurile fiscale; invită

Comisia, în special, să își continue activitatea de elaborare a unei definiții clare, a unui set comun de criterii pentru a identifica paradisurile fiscale și sancțiunile adecvate pentru țările care cooperează cu acestea, pe baza recomandării sale din decembrie 2012 privind măsurile menite să încurajeze țările terțe să aplice standarde minime de bună guvernanta în domeniul fiscal (de exemplu mergând dincolo de schimbul de informații și de transparență pentru a include concurența fiscală echitabilă și impozitarea eficace), precum și de definire a unor măsuri comune adecvate care să se aplice acestor jurisdicții; face trimitere la Rezoluția sa din 21 mai 2013 referitoare la „lupta împotriva fraudei, a evaziunii și a paradisurilor fiscale” pentru o listă neexhaustivă a unor astfel de măsuri posibile¹; reiterează că listele cu adevărat europene, actualizate cu regularitate, ar fi mai eficace ca mijloc de promovare a bunei guvernări fiscale și de schimbare a comportamentelor fiscale față de și din cadrul acestor jurisdicții;

104. subliniază, în special, că este necesar să se asigure că fluxurile financiare care ies din țară sunt cel puțin impozitate o dată, de pildă prin impunerea unui impozit reținut la sursă, pentru a se evita ca profiturile să părăsească teritoriul UE fără a fi impozitate; insistă că ar trebui instituit un sistem pentru a asigura obligativitatea prezentării unui document de confirmare către autoritățile fiscale pentru a certifica această operațiune, protejând astfel piața internă și menținând legătura dintre locul în care sunt generate profiturile și valoarea economică și locul în care sunt impozitate acestea; invită Comisia – sprijinind în același timp promovarea de către OCDE a unei abordări multilaterale a chestiunilor fiscale menite să raționalizeze acordurile fiscale internaționale și să asigure impozitarea profiturilor în locul în care se creează valoarea – să consolideze rolul UE pe scena internațională adoptând o poziție unitară la nivelul tuturor statelor membre și să lucreze la elaborarea unui cadru comun al UE pentru tratatele bilaterale privind aspectele fiscale și să înlocuiască treptat numărul imens de tratate bilaterale individuale în domeniul fiscal cu tratate încheiate între UE și jurisdicții din țări terțe; subliniază că aceasta ar fi soluția imediată pentru a combate practicile constând în alegerea celui mai avantajos tratat;
105. consideră că instituirea unor acorduri de liber schimb trebuie să fie însoțită de o cooperare consolidată în domeniul fiscal, împiedicând evaziunea fiscală licită săvârșită de întreprinderile care concurează pe aceeași piață și asigurând condiții de concurență echitabile; prin urmare, solicită Comisiei să introducă dispoziții fiscale în toate acordurile de liber schimb ale UE, care ar obliga țările partenere să aplice o bună guvernanta fiscală și să asigure reciprocitatea în chestiunile fiscale; subliniază că activitatea Platformei pentru o bună guvernare fiscală constituie o bază adecvată

---

¹ Acestea includ, pentru a nu menționa decât câteva:

- suspendarea sau rezilierea convențiilor în vigoare privind dubla impozitare încheiate cu jurisdicțiile de pe lista neagră,
- interzicerea accesului la achizițiile publice din UE pentru bunuri și servicii și refuzul acordării ajutoarelor de stat întreprinderilor care își au sediul în jurisdicțiile de pe lista neagră,
- interdicția ca instituțiile financiare și consultanții financiari din UE să înființeze sau să mențină filiale și sucursale în jurisdicțiile de pe lista neagră și luarea în considerare a retragerii licențelor instituțiilor financiare și consultanților financiari din UE care își păstrează sucursale și continuă să opereze în jurisdicții de pe lista neagră,
- introducerea unei taxe speciale pe toate tranzacțiile efectuate înspre sau dinspre jurisdicțiile de pe lista neagră,
- examinarea unei serii de opțiuni pentru nerecunoașterea, în cadrul UE, a statutului legal al întreprinderilor instalate în jurisdicțiile de pe lista neagră,
- aplicarea unor bariere tarifare în cazul schimburilor comerciale cu țări terțe de pe lista neagră.

pornind de la care acest concept poate fi transpus în practică; subliniază că același lucru s-ar putea aplica acordurilor de cooperare ale UE;

106. invită Comisia să facă uz de toate instrumentele de care dispune pentru a încuraja o abordare mai coordonată față de țările dezvoltate în scopul de a promova o mai mare reciprocitate în chestiunile fiscale, în special în ceea ce privește schimbul de informații cu Statele Unite ale Americii ca urmare a intrării în vigoare a Legii conformității fiscale a conturilor străine; de asemenea, invită Comisia, în contextul acordului din 27 mai 2015 încheiat între UE și Elveția referitor la schimbul automat de informații privind conturile financiare, să monitorizeze cu atenție, în scopul de a salvagarda piața unică, eliminarea treptată a unor practici fiscale dăunătoare din Elveția, în conformitate cu orientările BEPS;

Țările în curs de dezvoltare

107. subliniază faptul că, la conceperea acțiunilor și politicilor de combatere a evaziunii fiscale, ar trebui să se acorde o atenție specială la nivel național, la nivelul UE și la nivel internațional situației țărilor în curs de dezvoltare și, în special, țărilor cel mai puțin dezvoltate, care au de obicei baze impozabile foarte limitate și o pondere scăzută a impozitelor din PIB; subliniază că aceste acțiuni și politici ar trebui să contribuie la generarea unor venituri publice proporționale cu valoarea adăugată creată pe teritoriul lor, astfel încât să finanțeze în mod corespunzător strategiile lor de dezvoltare, îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului și a agendei de dezvoltare post-2015; subliniază, în acest context, activitatea Comitetului de experți ai ONU pentru cooperare internațională în domeniul fiscal; solicită Comisiei să sprijine interesele țărilor în curs de dezvoltare în cadrul inițiativelor internaționale existente și să includă reprezentanți din țările în curs de dezvoltare în Platforma sa pentru o bună guvernare fiscală;
108. invită Comisia să propună măsuri suplimentare pentru a contribui la consolidarea capacităților administrative din țările în curs de dezvoltare, în special în ceea ce privește aspectele fiscale, în scopul de a permite un schimb eficace de informații fiscale cu administrațiile lor; solicită instituirea unei platforme pentru țările în curs de dezvoltare prin punerea în practică a unor proiecte-pilot privind schimbul automat de informații; invită țările în curs de dezvoltare să promoveze acorduri regionale sau alte forme de cooperare privind aspectele fiscale pentru a-și îmbunătăți poziția de negociere față de investitorii străini direcți și față de companiile multinaționale și să abordeze chestiuni de interes comun;
109. face trimitere la planul de acțiune prezentat în Rezoluția sa din 8 iulie 2015 referitoare la impactul evaziunii fiscale licite și al evaziunii fiscale asupra guvernantei, protecției sociale și dezvoltării în țările în curs de dezvoltare; încurajează toate țările și organizațiile internaționale, cum este ONU, să facă parte dintr-un proces incluziv și să contribuie la agenda fiscală G20/OCDE, combătând BEPS, promovând transparența fiscală internațională și schimbul mondial de informații fiscale, de exemplu prin elaborarea unui standard comun unic de raportare în schimbul automat de informații sau publicarea beneficiarului efectiv;

Consultanții fiscali

110. atrage atenția asupra juxtapunerii problematice, în cadrul aceleiași companii, a serviciilor de consultanță fiscală, audit și consiliere oferite administrațiilor fiscale, pe de o parte, și menite să furnizeze planificare fiscală companiilor multinaționale, pe de altă parte, situație care exploatează slăbiciunile legislațiilor naționale din domeniul fiscal;
111. invită Comisia să înainteze propuneri de orientări pentru sectorul serviciilor de consultanță fiscală și pentru instituirea unui regim UE de incompatibilitate pentru consultanții în probleme fiscale și, în funcție de caz, pentru bănci, în scopul de a asigura evitarea conflictelor de interese între serviciile oferite sectorului public și celui privat; invită Comisia să lanseze o investigație pentru a examina situației concentrărilor din acest sector;
112. solicită Comisiei să evalueze posibilitatea de a introduce sancțiuni pentru întreprinderile care recurg la sau promovează eludarea plății impozitelor și planificarea fiscală agresivă, în special în ceea ce privește accesul la finanțări de la bugetul UE și orice rol de consultanță în cadrul instituțiilor UE;

Alte acțiuni la nivel național

113. încurajează alte acțiuni la nivel național în vederea combaterii evaziunii fiscale, respectând cadrele UE și OCDE, deoarece reacțiile necoordonate pot crea noi neconcordanțe și oportunități de eludare a plății impozitelor; subliniază că cel mai bun instrument de combatere a erodării bazei impozabile este cooperarea, mai degrabă decât introducerea unilaterală a unor regimuri preferențiale pentru a atrage investițiile; invită totodată Comisia să instituie orientări privind amnistiiile fiscale acordate de statele membre;
114. îndeamnă toate statele membre să realizeze, dacă este necesar cu ajutorul tehnic al Comisiei, studii de impact care să acopere efectele de propagare în alte țări, înainte de a introduce orice măsuri fiscale cu un potențial impact în străinătate; solicită o implicare puternică a parlamentelor naționale în chestiunea evaziunii fiscale, deoarece niciun regim sau tratament fiscal nu ar trebui să fie scutit de o evaluare adecvată și de controlul democratic exercitat de legiuitor;
115. invită statele membre să stopeze și să reconsidere reducerile resurselor alocate administrațiilor lor fiscale, asigurând totodată o mai bună redistribuire a personalului și actualizări ale tehnologiei și expertizei, pentru a combate dezvoltarea și contracara impactul practicilor fiscale dăunătoare, care devin tot mai sofisticate; invită Comisia să furnizeze suportul tehnic pentru aceste eforturi, în special în contextul programului Fiscalis 2020;
116. subliniază, în cele din urmă, că regula unanimității din cadrul Consiliului, care conferă fiecărui stat membru drept de veto, nu încurajează ieșirea dintr-o situație de status quo și găsirea unei soluții axate în mai mare măsură pe cooperare; invită Comisia să nu se abțină de la a recurge, atunci când este cazul, la articolul 116 din TFUE, care stipulează următoarele: „În cazul în care Comisia constată că o neconcordanță între actele cu putere de lege și actele administrative ale diferitelor state membre denaturează condițiile de concurență pe piața internă și provoacă din acest motiv o denaturare care trebuie eliminată, Comisia se consultă cu statele membre în cauză. În cazul în care prin această consultare nu se ajunge la eliminarea denaturării în cauză, Parlamentul European și

Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă directivele utile. [...]”;

117. se angajează să își continue activitatea internă pentru a examina opțiunea înființării unei comisii permanente privind politicile fiscale din UE;
118. solicită comisiei sale competente să dea curs acestor recomandări în viitorul său raport legislativ din proprie inițiativă pe același subiect;

o

o o

119. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, statelor membre, parlamentelor naționale, G20 și OCDE.

**ANEXA 1: LISTA PERSOANELOR CONSULTATE
(REUNIUNI ȘI DELEGAȚII ALE COMISIEI)**

Data	Vorbitori
30.3.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Pierre Moscovici, comisar pentru afaceri economice și financiare, impozitare și uniune vamală
16.4.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Serge Colin, președintele UFE (Sindicatul personalului din sectorul financiar) • Fernand Müller, președintele Comisiei fiscale a UFE • Paulo Ralha, președintele Sindicatului lucrătorilor portughezi din sectorul fiscal • François Goris (președinte UNSP-NUOD) pentru Confederația Europeană a Sindicatelor Independente (CESI) • Nadja Salson, Federația Europeană a Sindicatelor din Serviciile Publice • Henk Koller, președintele Federației Europene a Consultanților Fiscali (CFE) • Olivier Boutellis-Taft, directorul general al Federației Europene a Contabililor (FEE) • Ravi Bhatiani, directoarea pentru afaceri juridice a asociației Independent Retail Europe
5.5.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Margrethe Vestager, comisar pentru concurență • Wolfgang Nolz, președintele Grupului de lucru pentru Codul de conduită • Jane McCormick, KPMG, directoare a departamentului taxe EMA și parteneră principală pe probleme fiscale • Chris Sanger, partener, director mondial politici fiscale, Ernst & Young • Stef van Weeghel, partener la PwC, director mondial politici fiscale • Bill Dodwell, director politici fiscale la Deloitte Marea Britanie
11.5.2015	<p data-bbox="368 1227 1310 1261"><i>Audierea publică privind deciziile fiscale și practicile fiscale dăunătoare</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Stephanie Gibaud, denunțatoare și fostă angajată a UBS • Lutz Otte, denunțator și fost contractant în domeniul tehnologiei informației la Julius Baer • Kristof Clerix, Consorțiul Internațional al Jurnaliștilor de Investigație (ICIJ) • Edouard Perrin, membru ICIJ • Richard Brooks, membru ICIJ • Lars Bové, membru ICIJ • Xavier Counasse, jurnalist la cotidianul „Le Soir” • Dominique Berlin, Colegiul European din Paris, Universitatea Panthéon-Assas (Paris 2) • Gabriel Zucman, asistent universitar, London School of Economics and Political Sciences • Achim Doerfer, avocat în domeniul fiscal, autor și filosof al dreptului
12.5.2015	<p data-bbox="368 1803 624 1836"><i>Delegația în Belgia</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Jacques Malherbe, Universitatea din Louvain (UCL) • Axel Haelterman, Universitatea din Leuven (KUL)

	<ul style="list-style-type: none"> • Werner Heyvaert, expert fiscal, Jones Day • Wim Wuyts, șeful secției impozite – președintele comisiei fiscale FEB-VBO și Hilde Wampers, vicepreședintă impozite - Group Finance FEB-VBO • Christophe Quintard, (expert al FGFB, fost auditor fiscal) • Eric van Rompuy (președinte) și alți membri ai Comisiei buget-finanțe a Parlamentului Federal • Steven Van den Berghe, șeful Serviciului decizii fiscale • Johan Van Overtveld - ministrul de Finanțe (reuniune organizată la 17 iunie)
18.5.2015	<p><i>Delegația în Luxemburg</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Wim Piot, șef impozite, PWC Luxembourg • Nicolas Mackel, director general Luxembourg for Finance • Christine Dahm, directoare, și Mike Mathias, membru al <i>Cercle de Coopération des ONG du développement</i> • Eugène Berger (președinte) și alți membri ai Comisiei pentru finanțe a Parlamentului • Pierre Gramegna, ministrul Finanțelor • Pascale Toussing, directoare pentru chestiuni fiscale, Ministerul Finanțelor, și membri ai administrației fiscale
22.5.2015	<p><i>Delegația la Berna, Elveția</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Markus R. Neuhaus, președintele Consiliului de administrație al PwC Elveția, membru al Biroului președintelui mondial al PwC • Frank Marty, membru al Consiliului director, șef Serviciu financiar și impozite, Economie Suisse • François Baur, delegat permanent la Bruxelles, șef afaceri europene, Economie Suisse • Martin Zogg, membru al Comitetului executiv, șef impozitare națională și internațională, Swiss Holdings • Urs Kapalle, director politică financiară și impozite, Asociația Bancherilor Elvețieni • Mark Herkenrath, Alliance Sud, membru al Alianței mondiale pentru justiție fiscală • Olivier Longchamp, Declaration of Berne (DoB) • Jacques de Watteville, secretar de stat pentru chestiuni financiare internaționale (SIF) • Ambasadorul Christoph Schelling, șeful Diviziei politice fiscale • Adrian Hug, directorul Administrației fiscale federale din Elveția • Ruedi Noser, membru al Consiliului național, șeful Comisiei pentru afaceri economice și impozitare • Urs Schwaller, membru al Consiliului statelor • Ulrich Trautmann, șeful Secției comerț și afaceri economice, delegația Uniunii Europene în Elveția și Liechtenstein • Marco Salvi, cercetător cu calificări superioare, Avenir Suisse
27.5.2015	<p><i>Întâlnirea cu Guvernul Gibraltarului (cu coordonatorii TAXE)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Fabian Picardo, prim-ministru

	<ul style="list-style-type: none"> • Joseph Garcia, viceprim-ministru
28.5.2015	<p><i>Delegația la Dublin, Irlanda</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Martin Lambe, director general, Institutul irlandez pentru impozite • Michael Noonan, ministrul Finanțelor • Niall Cody, președintele Comisiei pentru venituri • Liam Twomy (președinte) și alți membri ai Comisiei pentru finanțe a Parlamentului (Oireachtas) + Comisia pentru afaceri europene a Casei Comune-Senatului • Frank Barry, Trinity College Dublin (TCD) • Seamus Coffey, University College Cork (UCC) • Feargal O'Rourke, șef secție impozite, PWC • Conor O'Brien, șef secție impozite, KPMG • Jim Clarken, director general Oxfam Irlanda • Micheál Collins, Institutul Nevin de cercetare economică (NERI).
29.5.2015	<p><i>Delegația la Den Haag, Țările de Jos</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Sjoera Dijkers, deputată, și alți membri ai Comisiei pentru finanțe a Parlamentului neerlandez • Bartjan Zoetmulder, Asociația neerlandeză a consultanților fiscali • Hans Van den Hurk, Universitatea din Maastricht • Indra Römgens, SOMO, organizație de cercetare și networking independentă, nonprofit • Francis Weyzig, Oxfam • Pieterbas Plasman, șef Birou decizii fiscale • Eric Wiebes, secretar de stat pentru afaceri fiscale
1.6.2015	<p><i>Audiere publică privind dimensiunea internațională a deciziilor fiscale și a altor măsuri similare</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • senatorul Mario Monti, fost comisar pentru concurență și pentru vamă, impozitare și piața internă • Tove Maria Ryding, responsabilă pe probleme de politici și sensibilizare în materie de justiție fiscală, Rețeaua europeană de creanțe și dezvoltare (EURODAD) • Antoine Deltour, denunțator, fost auditor, Pwc Luxemburg
17.6.2015	<p><i>Reuniune interparlamentară pe tema „Planificarea fiscală agresivă și controlul democratic: rolul parlamentelor”</i></p> <p>37 de membri din 18 parlamente naționale: AT, BE, CY, CZ, FR, DE, GR, HU, IE, IT, LT, LU, MT, PL, PT, RO, ES, SV</p> <ul style="list-style-type: none"> • Heinz Zourek, director general DG TAXUD • Pascal Saint-Amans, director al Centrului OCDE pentru politică și administrare fiscală
18.6.2015	<p><i>Delegația la Londra, Regatul Unit al Marii Britanii</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • David Gauke, deputat, secretar financiar al Trezoreriei • Jim Harra, director general, impozitarea întreprinderilor, Administrația fiscală

	<p>și vamală a Majestății Sale</p> <ul style="list-style-type: none"> • Fergus Harradence, director adjunct, echipa pentru impozitarea întreprinderilor, grupul pentru impozitarea întreprinderilor și impozitarea internațională, Trezoreria Majestății Sale • Andrew Dawson, șeful echipei pentru tratate fiscale, negociator-șef al Regatului Unit pentru tratatele fiscale • Maura Parsons, director adjunct, șefa Secției prețuri de transfer în cadrul Administrației fiscale și vamale a Majestății Sale și președinta Consiliului pentru prețurile de transfer din cadrul Administrației fiscale și vamale a Majestății Sale • Meg Hillier (președintă), Margaret Hodge (fostă președintă) și Guto Bebb, membru al Comisiei pentru conturi publice a Camerei Comunelor • Prem Sikka, profesor de contabilitate, Essex Business School, Universitatea din Essex • Frank Haskew, director al Comisiei pentru impozite a ICAEW (Institutul contabililor autorizați din Anglia și Țara Galilor) și Ian Young, administrator impozite internaționale • Will Morris, președinte al Comisiei fiscale și al Comisiei fiscale a BIAC Confederation of British Industry (CBI) • Richard Collier, partener principal pe probleme fiscale în cadrul PwC • Joseph Stead, Christian Aid • Meesha Nehru, directoare de programe, Fair Tax Mark
23.6.2015	<p><i>Schimb de opinii cu întreprinderile multinaționale</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Nathalie Mognetti, directoare serviciu impozite, Total S.A. • Martin McEwen, șef serviciu impozite, SSE plc • Christian Comolet-Tirman, director, afaceri fiscale, Grupul BNP Paribas
25.6.2015	<p><i>Întâlnirea cu reprezentanții Guvernului din Bermuda (cu coordonatorii TAXE)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Everard Bob Richards, viceprim-ministru și ministru de Finanțe • Alastair Sutton, consilier juridic UE al Guvernului din Bermuda
2.7.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Richard Murphy, Tax Research LLP și membru fondator al Tax Justice Network • Guillaume de la Villeguérin, șef serviciu impozite Airbus S.A.S.

ANEXA 2: LISTA RĂSPUNSURILOR DEFALCATE PE ȚARĂ/INSTITUȚIE

(situația la 20 iulie 2015)

Țara	Data răspunsului
Austria	Niciun răspuns
Belgia	16.6.2015
Bulgaria	Niciun răspuns
Croația	8.7.2015
Cipru	Niciun răspuns
Republica Cehă	11.6.2015
Danemarca	Niciun răspuns
Estonia	10.7.2015
Finlanda	2.6.2015
Franța	10.6.2015
Germania	15.7.2015
Grecia	10.7.2015
Ungaria	7.7.2015
Irlanda	5.6.2015
Italia	Niciun răspuns
Letonia	16.6.2015
Lituania	3.7.2015
Luxemburg	1.6.2015
Malta	18.6.2015
Țările de Jos	8.6.2015
Polonia	2.7.2015
Portugalia	30.6.2015
România	Niciun răspuns
Slovacia	3.6.2015
Slovenia	Niciun răspuns
Spania	10.7.2015
Suedia	29.5.2015
Regatul Unit	8.6.2015
Jersey	29.5.2015
Guernsey	31.5.2015

Instituții	Data răspunsului
Comisia	29.4.2015
- Comisarul Verstager	3.6.2015
- Comisarul Moscovici	29.5.2015
Consiliul	Niciun răspuns la a doua solicitare din 8.7.2015

**ANEXA 3: ÎNTREPRINDERILE MULTINAȚIONALE INVITATE
SĂ PARTICIPE LA REUNIUNILE COMISIEI**

Numele	Invitat/Reprezentanți	Situația la 20 iulie 2015
Airbus	Guillaume de la Villeguerin, Șef impozite	A participat - 2.7.2015
BNP Paribas	Christian Comolet-Tirman, Director, afaceri fiscale	A participat - 23.6.2015
SSE plc	Martin McEwen, șef serviciu impozite	A participat - 23.6.2015
Total S.A.	Nathalie Mognetti, Directoare serviciu impozite	A participat - 23.6.2015
Amazon.co.uk Ltd	Christopher Corson North, Director executiv	A refuzat, din cauza anchetei în curs
Amazon S.a.r.l.	Xavier Garambois, Director general	A refuzat, din cauza anchetei în curs
Anheuser-Busch InBev	Stuart MacFarlane, Președinte pentru zona Europa	A refuzat, din cauza anchetei în curs
Grupul bancar Barclays	Antony Jenkins, Director executiv	A refuzat, dar este în continuare dispus să răspundă la orice întrebare specifică
Compania Coca-Cola	James Quincey, Președinte	A refuzat, dar s-a întâlnit cu coraportorii
Facebook	Marc Zuckerberg, Director general	A refuzat
Fiat Chrysler Automobiles	Sergio Marchionne, Director general	A refuzat, din cauza anchetei în curs
Google	Eric E. Schmidt, Președinte executiv	A refuzat, dar este dispus să trimită o „poziție privind aspectele fiscale”
HSBC Bank plc	Alan Keir, Director executiv	A refuzat, din cauza anchetei în curs
IKEA	Peter Agnefjäll, Director general	A refuzat, dar s-a oferit să îi invite pe deputați la o discuție și a trimis raportul de sinteză al Ikea pe 2014
McDonald's Corporation	Douglas Goare, Președinte pentru Europa	A refuzat, deoarece data coincidea cu o inițiativă importantă a companiei și din cauza unei posibile anchete a Comisiei
Philip Morris	Kristof Doms, Vicepreședinte afaceri europene	A refuzat
Walmart	Shelley Broader, Președinte și director executiv	A refuzat
Walt Disney Company	Robert A. Iger, Director general	A refuzat, dar s-a oferit să se întâlnească cu reprezentanți ai comisiei, pentru a le afla opiniile